

Libertatea de a alege

Thomas J. Chalko

Master în științe, Doctor în fizică.

*“Cel ce știe totul,
dar nu se cunoaște pe sine,
nu știe NIMIC...”*

Melbourne, Australia, 2000
Scientific Engineering Research P/L

Tom J. Chalko 1999, Toate drepturile rezervate

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi publicată sub orice formă, decât dacă **toate** condițiile următoare sunt îndeplinite:

1. Intenția și contextul acestei publicații nu sunt denaturate în nici un fel
2. Autorul Dr. Thomas J. Chalko este înștiințat
3. Pagina web <http://www.thiaouba.com> este specificată drept contact pentru Dr. Chalko
4. O copie a întregii publicații ce conține extrase din această publicație este trimisă Dr. Chalko
5. A fost obținută permisiunea explicită în scris a Dr. Tom J. Chalko

Pre-print edition, 10 December 1999

E-book edition 1.0 , 28 December 1999

E-book edition 1.01 , 31 December 1999

E-book edition 1.02 , 1 January 2000

E-book edition 1.1 , 8 January 2000

E-book edition 1.2 , 22 January 2000

E-book edition 1.3 , 2 June 2001

Publisher: Scientific Engineering Research P/L,
945 Toora-Gunyah Rd, Mt Best, Vic 3960, Australia

Fax +61 3 5681 6361

<http://sci-e-research.com>

<http://thiaouba.com>

<http://TheFreedomofChoice.com>

<http://TheFreedomForum.com>

ISBN 0 9577882 0 7 - e-book edition (PDF file freedom.pdf)

ISBN 0 9577882 1 5 - Paperback edition 1 (February 2000)

Traducerea din limba engleză – Constanțiu Soare

Cuprins

Introducere.....	5
Întrebări ușoare	7
Primul MARE pas	9
Conceptul Scopului.....	11
Începutul	13
Dezvoltarea rațiunii.....	15
Unde este rațiunea?	17
Originea rațiunii	18
Nevoi ale rațiunii.....	21
Proiectând pentru IUBIRE.....	23
Concecințe ale autonomiei	25
Îndrăgostirea.....	27
Scopul	32
Este posibil?	35
Venerație si frică.....	39
Atunci ce?.....	42
Verificarea realității	44
Universul	47
Proiect cu auto-corecție.....	50
Evitarea greșelilor	53
Întrebări frecvente.....	55
Unelte de bază	58
Percepția.....	58
Filtrarea informației.....	62
Meditație și concentrare.....	63
Tehnică simplă de meditație	66
Exerciții exemplificative de concentrare.....	69
Răspunsul la atacul psihic.....	79
Măsurarea progresului.....	84
Educația copiilor.....	90
Știință și tehnologie.....	92

Evoluția	98
Libertatea de a alege.....	100
Cel mai dificil lucru	102
Ego-ul.....	103
Crezi?.....	105
Înțelegerea este totul.....	107
Nu ce – ci DE CE?	110
Trecutul	112
Viitorul	113
Alegerea mea.....	115
Ajutând pe alții	119
Încă un citat	122
Demonstrația.....	123
Post scriptum	125
Bibliografie.....	126
Mulțumiri	127
De același autor.....	128

Introducere

Imaginați-vă un câine.

Să presupunem că îi arătați două lucruri dintre care să aleagă:

un diamant frumos

și

o balegă

Ghiciți ce l-ar interesa pe câine?

Mai mult ca sigur NU diamantul. Câinele s-ar putea chiar să urineze pe el.

DE CE este câinele absolut FERICIT cu alegerea făcută?

Pur și simplu fiindcă rațiunea limitată a câinelui nu-i permite să aprecieze frumusețea unui diamant.

Opțiunile noastre conștiente sunt determinate și limitate de Rațiunea¹ noastră.

De ce am început această carte cu o parabolă? Fiindcă **această carte a fost scrisă special să provoace și să pună la încercare Rațiunea ta.** Care este provocarea? Provocarea este să nu ratezi nici o nestemată...

Iar în cazul în care nu găsești nici una de prima dată – te rog, nu urina pe ea, fiindcă s-ar putea să te simți ciudat mai târziu – când vei înțelege mai multe.

Nu te grăbi. S-ar putea să trebuiască să citești această carte de multe ori, în diferite stadii ale vieții tale, înainte ca totul să-ți pară perfect logic.

¹ În original, în limba engleză, „Intellect” (n. tr.)

Scopul principal al acestei cărți este să îți arate cât de mult poți progresa conștient concentrându-te spre INTERIOR și studiindu-ți SINELE ca parte integrantă a întregului Univers.

Fii pregătit să ai multe surprize atunci când vei descoperi acele unghere neexplorate ale PROPRIEI Conștiențe.

Sunt multe întrebări în această carte. Sunt gândite să trezească răspunsuri care se află deja în mintea ta. Cât de mult din conștiența ta poți aduce în atenția conștientă?

Tom Chalko
Melbourne, Australia, 4 decembrie 1999
a 5-a săptămână de post

*„Cel ce nu-și cunoaște Sinele – nu știe nimic,
dar cel ce-și cunoaște Sinele –
a dobândit deja Cunoașterea
despre adâncurile Universului”
[2]*

Înterbări ușoare

Ce e mai ușor:

să faci o casă

sau

să aduci un trup mort la Viață?

Cu alte cuvinte, este mai ușor să creezi o casă sau să creezi Viață?

Este MULT mai ușor să faci o casă decât să creezi Viață.

Gândește-te te rog cu atenție dacă ai vreo îndoială despre asta. Dacă ești absolut sigur de corectitudinea răspunsului anterior, ești pregătit pentru întrebarea următoare.

Crezi că o casă se poate crea singură, fără ca nimeni să o proiecteze?

Chiar dacă am putea aștepta MULT timp? Indefinit de mult?

O casă chiar se poate construi singură? Cu ferestre, uși, covoare, faianță, instalație electrică, țevărie, electrocasnice etc.?

Putem determina cu exactitate care este PROBABILITATEA ca o casă să se clădească singură?

Din experiența noastră, trebuie să spunem că o casă nu se poate clădi singură. Probabilitatea ca o casă să se creeze singură este ZERO².

² Ai putea spune că această probabilitate este infinitezimal mică dar nu chiar zero. În acest caz, hai să ne gândim la scenariul în care ar fi de un număr infinit de ori mai probabilă.

Dar DE CE nu se poate clădi o casă singură?

O casă nu se poate clădi singură pentru că e nevoie de Rațiune și INTELIGENȚĂ pentru a imagina, proiecta, construi, testa și îmbunătăți o casă pentru a o face folositoare.

Trebuie să tragem concluzia că Rațiunea și Inteligența trebuie să existe ÎNAINTE ca o casă să poată fi construită, pur și simplu fiindcă o casă trebuie să fie IMAGINATĂ, înainte de a putea fi măcar proiectată.

Fii sigur că ai înțeles pe deplin concluzia anterioară, și nu ai nici un dubiu în privința ei, înainte de a trece la capitolul următor al acestei cărți.

Primul MARE pas

Tocmai am concluzionat că Viața este mult mai greu de creat decât o casă.

Astfel, dacă probabilitatea ca o casă să se creeze singură este zero, probabilitatea ca Viața să se creeze singură este și mai mică !!!

Trebuie să concluzionăm că Viața NU se putea crea singură. Așa că,

Toată Viața trebuie să fi fost PROIECTATĂ.

Rațiunea și Inteligența trebuie să fi existat înainte ca orice Viață să existe. DE CE? Pur și simplu pentru că Viața trebuie IMAGINATĂ și apoi proiectată, la fel ca și o casă.

De câtă Rațiune și Inteligență este nevoie pentru a proiecta Viața?
Puțină sau FOARTE MULTĂ?

Sunt sigur că vei fi de acord că e nevoie de o Mare Rațiune pentru a proiecta Viața. Atât de Mare, de fapt, încât ne este imposibil să ne-o imaginăm azi.

Am putea rezuma discuția noastră de până acum, în următoarea afirmație:

MAREA Rațiune trebuia să existe ÎNTÂI – înainte ca orice Viață să ia ființă.

Aș vrea să subliniez ambele cuvinte: **MARE** și **RATIUNE**, fiindcă fără o fenomenală Inteligență, Viața pur și simplu nu s-ar fi întâmplat.

Amintește-ți că citind capitolul anterior, ai fost de acord că o casă nu poate fi creată fără Inteligență. Și ai mai fost de acord că Viața necesită mult mai multă inteligență pentru a fi proiectată, decât o casă.

Asigură-te, te rog, că înțelegi pe deplin lucrurile despre care vorbim aici. Nu prea are rost să citești mai departe dacă nu înțelegi și nu ești de acord cu afirmația anterioară.

Conceptul Scopului

Vă puteți imagina ca cineva EXTREM de ineligenț să proiecteze ceva fără NICI UN scop și fără NICI UN motiv?

Prin urmare, următoarea concluzie este că **Viața TREBUIE să aibe un SCOP.**

Restul acestei cărți se concentrează asupra celei mai importante și poate celei mai dificile probleme imaginabile – asupra **descoperirii și demonstrării** Scopului întregului Univers și a Vieții în particular.

Pregătește-ți imaginația și rațiunea pentru a putea atinge limite pe care nu le-ai fi crezut vreodată posibile.

Dacă poți face față acestei provocări, chiar într-o măsură limitată, vei ști CU SIGURANȚĂ locul și perspectiva ta în Univers. Nu vei mai avea nevoie să „crezi” pe oricine și orice. **VEI ȘTI.** Cu siguranță.

N-ai vrea să-ți vezi viața din cea mai largă perspectivă imaginabilă? N-ai vrea să ȘTII ce se întâmplă cu adevărat în Univers și PENTRU CE? DE CE se întâmplă? De ce TREBUIA să se întâmpe?

Multe mari personalități din trecutul îndepărtat au încercat să explice unele aspecte ale Scopului, unor oameni care nu puteau nici măcar să înceapă să înțeleagă ceea ce auzeau. De vreme ce nu puteau înțelege prea multe – aceștia au început să devolve diverse „credințe”.

Dar „a bănuî” sau „a crede” în Scop și A-L DEMONSTRA pe înțelesul FIECĂRUI INDIVID, inclusiv ȚIE, sunt lucruri total diferite.

Introspecția și înțelegerea pe care aș vrea să vi le împărtășesc în această carte, au fost dezvoltate gradual, pe parcursul a patru decenii de încercări și greșeli, urmate de 5 ani de meditație și concentrare intensă, câteva ore în fiecare zi.

A vă transmite aceste cunoștințe este cea mai dificilă încercare din viața mea de până acum.

Înțelegerea Scopului și demonstrarea lui mie însămi, cu toate că e o mare provocare prin ea însăși, nu a fost atât de dificilă precum exprimarea lui altor oameni, astfel ca aceștia să îl înțeleagă. De ce?

Pentru că e nevoie de DOUĂ minți pentru a avea o comunicare cu adevărat eficientă. Mă cunosc pe mine dar nu te cunosc pe TINE. Pur și simplu nu știu ce informații și ce exemple din Natură ți-ar stimula imaginația mai eficient.

Înainte de a începe să scriu, am încercat să-mi exprim descoperirea câtorva prieteni aleși cu grijă, cărora le sunt recunoscător pentru feedbackul lor. Aproape toți au fost profund mișcați și mi-au sugerat să „pun totul pe hârtie”.

Așa că, iată rezultatul.

Mai întâi – să avem în vedere Începutul. Orice trebuie să aibă un început. Ești de acord?

Începutul

Imaginează-ți Începutul.

Începutul a tot.

Nu e NIMIC.

Absolut Nimic – nu spațiu, nu timp, nu percepție, nu conștiență – nimic.

Îți poți imagina ADEVĂRATUL NIMIC?

Știu că e greu, dar încearcă...

Imaginează-ți NIMICUL teoretic, ipotetic, absolut, care trebuie să fi existat înainte de orice, la Început.

Începutul a Tot.

Încearcă să-ți imaginezi NIMIC în mintea ta.

Acum, câte „Nimicuri” absolute ca acesta, pot exista?

Dacă spui 2 sau mai multe – nici unul din acestea nu vor mai fi „nimic” – vor fi 2 „ceva” pe care le-ai definit și **deosebit** ca 2 „lucruri” separate.

Așa că, trebuie să tragem concluzia că la Început – nu putea fi decât UN NIMIC.

Singularitate.

Așadar, întregul Univers trebuie să fie un **Proces Unic** – indiferent cât de complicat ni se pare și indiferent cât de limitată este percepția noastră asupra lui.

Întâmplător, tot ceea ce pot percepe astronomii noștri în Univers pare să-și aibe originea într-un Singur Punct din Spațiu – numit de către savanți Centrul Big Bang-ului. [16]

Să fie o coincidență?

Dezvoltarea rațiunii

Hai să examinăm care sunt condițiile esențiale necesare rațiunii pentru a se dezvolta.

Este oare posibil să “înregistrezi” sau să “transmiți” rațiune de la o ființă vie la alta? Dacă ar fi fost – am fi putut învăța maimuțe și pui de găină la Universități.

Poate o persoană să predea și o alta să devină mai inteligentă ca rezultat? Nu prea.

Este posibil să dezvolți rațiunea fără să practici nici o gândire? Greu de crezut.

Singura condiție necesară pentru dezvoltarea rațiunii pare a fi **INTENȚIA** rațiunii **ÎNSĂȘI**. Nu e nevoie de nimic altceva – doar **intenția de a gândi**.

Din concluzia de mai sus este clar că Rațiunea nu se poate dezvolta **DECÂT PE SINE ÎNSĂȘI**. Nimeni altcineva nu ne poate face mai inteligenți și înțelepți – decât noi înșine. Nu este așa?

Deci, **proprietatea cheie a rațiunii este aceea că se poate dezvolta EA ÎNSĂȘI în direcția propriei INTENȚII**.

Acum încearcă să-ți imaginezi ce s-ar fi întâmplat cu rațiunea dacă **NU** ar fi avut intenția să se dezvolte pe sine. Ce s-ar fi întâmplat cu propria ta rațiune dacă ai fi decis să **NU** o folosești deloc?

Să presupunem că ai fi decis să NU gândești. Este clar că, în timp, rațiunea ta ar fi decăzut și regresat semnificativ.

Deci, rațiunea are un **motiv** să se **dezvolte pe sine**. Cea mai bună și mai logică opțiune a rațiunii – este să crească și să se extindă pe sine. Altfel decade și în cele din urmă poate chiar înceta să existe.

Este un sentiment plăcut să devii mai inteligent și mai cunoscător?

Ai lua în considerare alegerea opțiunii opuse?

Ai avea dorința de a deveni mai puțin inteligent?

Păstrează te rog răspunsurile la întrebările de mai sus în minte – s-ar putea să ai nevoie de ele foarte curând.

Unde este rațiunea?

Care este diferența dintre un trup **viu** și unul **mort** la momentul morții?

Fiecare organ în ambele cazuri este exact același.

Chiar și fiecare atom este același.

Atunci care e diferența?

“Conștiența s-a dus” așa cum ar spune mulți experți.

S-a dus, UNDE? Și, oricum, unde este ea când suntem vii?

Cu siguranță, NU într-un organ, sau nici măcar în vreun atom al corpului nostru – fiindcă toți atomii rămân exact la fel în momentul morții. Organele și atomii nu se “duc” nicăieri. Ei **rămân** la fel, și doar mai târziu se decompun.

Din acest exemplu simplu, trebuie să concluzionăm că conștiența, ca și rațiunea, de altfel (care reprezintă un anumit aspect al conștienței), există independent de realitatea materială compusă din atomi.

Unde sunt ele? Nu știm încă³, dar asta nu înseamnă că nu le putem studia.

Oricum, este clar că folosirea tehnologiei materiale (orice instrument făcut din atomi) pentru a studia conștiența și rațiunea, s-ar putea să nu fie o idee prea bună.

MINTEA ar trebui să fie instrumentul nostru. S-o folosim.

³ Pentru cele mai recente descoperiri, vezi „NU Journal of Discovery” [20] <http://NUjournal.net/choice.html>

Originea rațiunii

Am căzut de acord că la Început era un Nimic Unic.

Am acceptat, de asemenea, că înainte ca Viața să ia ființă – trebuia să existe o Mare Rațiune care să o proiecteze.

Cum putea o Mare Rațiune să ia ființă? Putea ea să ia ființă din și în Nimic?

Ei bine, tocmai am descoperit, prin examinarea anumitor aspecte aparținând nouă înșine, într-unul din capitolele precedente ale acestei cărți, că rațiunea POATE și chiar SE dezvoltă pe sine. Ai o dovadă în acest sens chiar în rațiunea TA.

Într-adevăr, atunci când îți examinezi sincer și temeinic Propriul Sine – vei descoperi că propria ta rațiune s-a extins de la o foarte simplă conștiență, atât de simplă, de fapt, încât s-ar putea să nici nu-ți amintești conștient de ea.

Așa că, avem o succesiune foarte logică. Rațiunea s-a dezvoltat PE SINE de la cea mai simplă cu puțință conștiență – la fel cum s-a dezvoltat și rațiunea ta.

Cu alte cuvinte, conștiența Nimicului s-a extins pe sine – la fel ca și conștiența NOASTRĂ. De aceea este foarte important să ne studiem – este singurul mod în care putem înțelege Conștiența.

Din conștiință – conștiința de a „ființa” și inteligență, Rațiunea s-a dezvoltat – cu totul prin SINE și cu SINE. N-a fost nevoie de nimic altceva – doar INTENȚIA Rațiunii de a gândi de una singură – în fiecare stadiu al dezvoltării sale⁴.

Am stabilit deja că una din cele mai plăcute și satisfăcătoare activități ale Rațiunii este de a se dezvolta pe SINE ÎNSĂȘI. Deci, e aproape sigur că după suficient de multă *gândire* Rațiunea a devenit foarte evoluată – **din** și **în** Nimic.

Pe lângă plăcerea de a se dezvolta, ce ALTE nevoi esențiale ale Rațiunii Avansate am putea identifica dincolo de orice îndoială? Ce ar putea satisface Marea Rațiune și Inteligență a Proiectantului Vieții? Pare imposibil de spus... Totuși, PUTEM afla nevoile rațiunii NOASTRE, nu-i așa?

Hai să încercăm să stabilim **ce activități produc cea mai mare satisfacție inteligenței și rațiunii TALE.**

Imaginează-ți că nu ai corp fizic – doar rațiune și inteligență. Care ar fi cea mai plăcută și satisfăcătoare activitate pentru rațiunea ta? Suprema activitate? Care n-ar fi NICIODATĂ plictisitoare, pe care ți-ar place să o faci oricât de mult?

⁴ Acest subiect este foarte avansat și poate fi înțeles pe deplin doar prin studierea Sinelui, ce poate lua fiecărui cititor o viață întreagă. Oricum, înțelegerea modului în care conștiința poate apare și dezvolta rațiunea nu este esențială pentru a înțelege restul acestei cărți. Este suficient ca cititorul să înțeleagă conceptul de Nimic Unic și nevoia Rațiunii de a precede Viața.

Totul ține de tine. Cu cât înțelegi mai bine răspunsul, cu atât vei fi mai aproape de înțelegerea completă a Scopului întregului Univers. Pentru aceasta, îți sugerez să te GÂNDEȘTI la răspunsul la această întrebare, înainte de a continua lectura.

Nevoi ale Rațiunii

Am stabilit deja că una din cele mai plăcute și satisfăcătoare activități ale Rațiunii este să se dezvolte pe SINE ÎNSĂȘI.

Ai descoperit cumva și altceva încercând să răspunzi la întrebările din capitolul anterior? Ai găsit vreo altă nevoie ESENȚIALĂ a rațiunii TALE?

Ce-ai zice de nevoia de SENTIMENTE? Care sentiment anume este cel mai plăcut și întotdeauna satisfăcător?

Nu este A IUBI și A FI IUBIT?

Într-adevăr, a fost suficient să ne auto examinăm pentru a stabili cu un înalt grad de certitudine, că ORICE rațiune avansată simte NEVOIA de Sentimente Superioare, cum ar fi Iubirea.

Deci, fără vreun dubiu, putem concluziona că Marea Rațiune avea de asemenea NEVOIA de a experimenta Sentimente Superioare. Avea nevoie să Iubească și să fie Iubită.

Ce este cu exactitate „Adevărata Iubire”? Este foarte dificil de definit cu precizie această „stare” mentală și rațională beatifică. Un lucru este oricum, sigur. Pentru a trăi Iubirea – trebuie să aibe loc un **schimb** de sentimente. Pentru a trăi Iubirea – trebuie să **dăruim** Iubire și de asemenea să **fim iubiți**.

Vrei o dovadă? Imaginează-ți că una din cele două de mai sus ar lipsi...

Deci, pentru ca Iubirea să fie completă și cu adevărat împlinită trebuie să aibe loc un **schimb reciproc** de sentimente.

Schimb de sentimente? Cu CINE????

Nu mai există nimeni altcineva! Rațiunea este **singură** in Nimic!

Așa că, Rațiunea, ajunsă la un anumit nivel al evoluției sale (și numai atunci!), dezvoltă NEVOIA pentru anumite senzații, pe care le numim „sentimente”. În particular, imaginează un SCHIMB de simțăminte foarte special, beatific, pe care noi îl numim acum IUBIRE.

Dar, pentru ca un astfel de schimb să fie posibil – Rațiunea are nevoie de „compania” altor „rațiuni individuale” spre a face un astfel de schimb plăcut, POSIBIL.

Știi cum să PROIECTEZI un sistem, în care posibilitatea de a experimenta Iubirea să fie maximizat?

Hai să explorăm câteva aspecte cheie ale unui astfel de proiect.

Proiectând pentru IUBIRE

Poți **forța** pe cineva să te iubească?

Poți **pretinde** să fii iubit?

Ai iubi cu adevărat pe cineva dacă ar fi implicată „**condiții**”?

Ce se întâmplă cu adevărata Iubire în aceste situații?

În momentul în care încercăm să forțăm pe oricine să ne iubească, sau impunem orice condiții, sentimentul Superior pe care-l numim Iubire – pur și simplu încetează să mai existe. Este înlocuit instantaneu cu sentimente de amărăciune, dezamăgire sau chiar înșelăciune, de îndată ce ies la iveală orice astfel de condiții.

Aceasta este o „situație foarte delicată” – ca să nu spun mai mult.

Pentru a experimenta Adevărata Iubire – autonomia rațiunilor individuale nu poate fi în nici un fel compromisă.

Rațiunile individuale trebuie să ALEAGĂ ele însele să-și dăruiască sentimentele Superioare altor rațiuni individuale prin PROPRIUL lor Liber Arbitru.

Astfel, putem defini **autonomia** „rațiunilor individuale” drept o **condiție necesară** atunci când „Proiectezi pentru Iubire”.

Fără autonomia „rațiunilor individuale” – nu există nici o posibilitate de Iubire.

O parte esențială a acestei autonomii individuale o constituie o neîngrădită Libertate de a Alege, sau Liber Arbitru.

Ar trebui să existe vreo limitare a autonomiei „rațiunii individuale”? În cazul prezenței oricărei limitări în Proiect – de îndată ce aceasta este decoperită de „rațiunea individuală” – ar induce sentimente foarte neplăcute de dezamăgire și înșelăciune.

Așa că,

În Proiectul pentru Iubire, autonomia rațiunii individuale trebuie să fie nelimitată.

Consecințe ale autonomiei

De vreme ce „rațiunile individuale” trebuie să aibă autonomie nelimitată, nu există nici o garanție că ele vor alege să te iubească, odată ce au devenit autonome.

De vreme ce autonomia lor trebuie să fie nelimitată și inviolabilă – rațiunile individuale ar putea alege orice **altă** activitate sau sentiment pe care și l-ar putea imagina.

Este important să notăm că, alegerile lor vor fi limitate **doar** de PROPRIA lor rațiune. (Ți-aduci aminte de povestea cu câinele?)

Ce poate fi făcut pentru a inspira aceste „rațiuni individuale autonome”, astfel încât ele să ALEAGĂ calea Iubirii prin PROPRIUL lor Liber Arbitru?

Într-adevăr, este o situație foarte delicată, fiindcă o asemenea inspirație nu trebuie să interfereze în nici un fel cu NICI un aspect al autonomiei rațiunii individuale.

În acest punct trebuie să ne reamintim una din concluziile noastre anterioare, și anume că Sentimente Superioare cum ar fi Iubirea sunt posibile doar dacă rațiunile sunt suficient de evaluate.

Cu cât mai evoluată este Rațiunea individuală – cu atât mai Evolute vor fi Sentimentele pe care le poate experimenta.

Deci – **Crearea condițiilor pentru DEZVOLTAREA rațiunii individuale autonome este o altă condiție necesară pentru atingerea unor Sentimente Superioare.**

Dezvoltarea rațiunii nu este doar cea mai logică alegere și o foarte plăcută activitate a rațiunii însăși, dar este și condiția esențială pentru crearea, dezvoltarea și experimentarea Sentimentelor Superioare, printre care și Iubirea.

Ar trebui limitată în orice fel „dezvoltarea rațiunii individuale”?

Ai fi de acord să impui vreo limită inteligenței pe care copiii **tăi** ar putea-o atinge?

Și iar, orice limitare ar descoperi „rațiunea individuală” în Proiect, i-ar produce sentimente extrem de neplăcute de dezamăgire și înșelăciune. Orice șansă de atingere a unor Sentimente Superioare ar fi complet eliminată.

De aceea – **NU POATE exista nici o limită în dezvoltarea rațiunii individuale.**

Așa că, nu ne putem aștepta la Sentimente Superioare veritabile decât de la „rațiuni individuale” care **aleg** să se dezvolte pe sine suficient **ȘI** aleg să-și Iubească Proiectantul prin propriul lor Liber Arbitru.

Dar, chiar dacă atât oportunitățile de autonomie cât și de dezvoltare ale „rațiunilor individuale” sunt ambele nelimitate – totuși, nu avem **nici o garanție** că ele vor alege Calea Iubirii. În acest caz – nu ar fi avut nici un sens să fi început măcar Proiectul. De ce? Să deranjeze Marea Rațiune? **Tu** ai proiecta un Sistem care ți-ar deranja grav Rațiunea?

Îndrăgostirea

Cum este posibil să inspire „rațiuni individuale” – care au autonomie și potențial de dezvoltare nelimitate – să te iubească?

Am stabilit deja, că ordonând oricui să facă orice, NU are ca rezultat nici un Sentiment Superior. Ordinele date altora reprezintă un sabotaj violent la adresa Iubirii.

Deci, poate fi MAXIMIZATĂ POSIBILITATEA Iubirii și a altor Sentimente Superioare?

Este posibil să PROIECTEZI pentru Iubire, încă de la Început?

Imaginează-ți Începutul Universului.

Există doar Rațiunea și nimic altceva.

Marea Rațiune.

Singură.

Dezvoltându-se pe sine – fiindcă acesta este singurul lucru logic și satisfăcător pe care l-ar putea face.

Dezvoltându-se până la un astfel de nivel

în care poate imagina și proiecta

ORICE dorește

Rațiunea imaginează Sentimente.

Rațiunea imaginează Iubirea –

un schimb particular și beatific de sentimente.

Rațiunea dorește să experimenteze un asemenea schimb –

să Iubească și să fie Iubită.

Odată nevoia stabilită, Rațiunea imaginează

COMPANIA pentru sine

Ea imaginează compania ALTOR Rațiuni – autonome și independente, deoarece numai ele sunt capabile să dăruiască și să primească Adevărata Iubire pe care Rațiunea a imaginat-o și și-a dorit să o experimenteze.

Am stabilit deja, că adevăratele Sentimente Superioare pot fi trăite doar de acele „rațiuni individuale” care **aleg** să se dezvolte pe sine suficient, prin ele însele.

Ai fi pe deplin satisfăcut dacă ai primi iubire de la cineva primitiv, cu o inteligență limitată, care nu te poate înțelege?

Deci, Rațiunea IMAGINEAZĂ și apoi PROIECTEAZĂ cel mai bun sistem posibil, în care Rațiuni Individuale Autonome sunt încurajate să se dezvolte pe sine cât de mult vor și să-și dezvolte propria lor nevoie de a experimenta Iubirea.

Ar fi foarte naiv să crezi că Marea Rațiune a tins doar către o „șansă” de a fi Iubită. Este foarte normal să credem că, Ea și-a folosit Marea Inteligență pentru a maximiza posibilitatea de a primi Iubire.

Cum este posibil să crești posibilitatea de a primi Iubire fără să compromiți în nici un fel autonomia nici unei alte Rațiuni Individuale?

Pentru a înțelege mai bine, hai să examinăm procesul „îndrăgostirii”. Care sunt condițiile inițiale pentru „a te îndrăgosti”?

Este posibilă adevărata Iubire fără să știi pe **cine** iubești? Foarte improbabil.

Prin urmare, Marea Rațiune trebuia să imagineze un mod de se face „cunoscută” altor Rațiuni Individuale. De sigur, a ști pe cineva nu e suficient pentru a te îndrăgosti, dar este o condiție esențială. Ești de acord?

Cum să te înfățișezi altora pentru a le stârni curiozitatea, interesul și fascinația față de tine? Cum să maximizezi șansele ca alții să înceapă să te admire prin Liberul lor Arbitru? Ce să faci?

Amintește-ți că, în acest moment, Marea Rațiune este singură în Nimic. Singurul lucru ce poate fi „înfățișat” este Rațiunea Nimicului și Măreția sa. Cum să înfățișezi Rațiunea astfel încât alții să poată **alege** să o aprecieze?

Ce ai putea face?

Ce-ai zice să crezi Natura – ATÂT de frumoasă, ATÂT de fascinantă, ATÂT de maiestuoasă și magnifică și ATÂT de inteligent proiectată, încât oricine, cu o cât de vagă urmă de inteligență și sensibilitate TREBUIE să admire PROIECTUL.

Ai întâlnit vreodată pe cineva care să nu admire Natura?

Trebuie să admiți că admirația este un foarte bun prim pas către Iubire... Poți iubi cu adevărat pe cineva fără admirație?

Deci, Marea Rațiune a imaginat Magnifica Realitate Materială și Viața astfel încât „Rațiunile Individuale Autonome” să poată într-o zi să învețe să admire Frumusețea și Inteligența Proiectului – dar numai dacă ele decid să **evolueze** suficient pentru a-l înțelege și **alege** o astfel de atitudine ele însele.

Cu alte cuvinte, **existența Realității materiale și a Vieții, ambele magnific proiectate, este un mod de a releva Măreția Rațiunii oricărui observator inteligent, fără a interfera cu autonomia și Libertatea sa de a Alege.**

Astfel, proiectând Natura și Viața, Marea Rațiune a sporit considerabil **PROBABILITATEA** ca Rațiunile Individuale să observe însăși existența Rațiunii sale, să o cunoască, să învețe să aprecieze Măreția sa și să-și îndrepte în schimb admirația și Iubirea spre ea, prin propriul lor Liber Arbitru.

Apoi, în mod conștient, Marea Rațiune a imaginat și proiectat până în cele mai mici detalii, și apoi a inițiat procesul creerii Universului și Naturii așa cum le cunoaștem astăzi. Procesul de proiectare a început ca o foarte inteligent inițiată perturbație a Nimicului [20] – sub forma unei imense explozii conduse de Rațiune.

Savanții noștri au denumit această explozie The Big Bang. Atomi, galaxii, stele, planete, Viața sunt conștient și continuu imaginate, proiectate și create. Proiectul este departe de a se fi încheiat – avem toate dovezile că el încă continuă până în ziua de azi...

E de notat că există „dovezi concludente” conform cărora Universul își are originea într-un singur punct din spațiu. Tot ceea ce pot percepe astronomii noștri în Univers – se **ÎNDEPĂRTEAZĂ** cu mare viteză de acest unic punct, numit Centrul Big Bang-ului.[16]

Savanții de pe Pământ sunt în permanență fascinați de complexitatea și Frumusețea proceselor observabile în imensitatea Spațiului. Un număr tot mai mare de oameni de știință admit că din observarea proceselor din Spațiu – reies mai multe întrebări decât răspunsuri.

De ce? Pentru că ei ignoră **TOTAL** faptul că Universul este creat Conștient, Inteligent, după un Proiect și cu un Scop.

Ca orice produs al Marii Rațiuni, Universul este în egală măsură o operă de Artă de o mare Frumusețe și în același timp este folositor și funcțional.

Nu am fost de acord că unul din primele obiective ale Proiectului Universului a fost Frumusețea?

Pot măsura savanții noștri Frumusețea?

Scopul

Nu ne-a scăpat ceva cu adevărat important?

Cine sunt acele „rațiuni individuale” cu „autonomie nelimitată” și „potențial nelimitat” spre a se „dezvolta pe ele însele”? Cine sunt acei „companioni inteligenți” potențiali ai Marii Rațiuni care trebuie „inspirati” să Iubească Proiectantul prin propriul lor Liber Arbitru?

Nu pentru ei a fost proiectat întregul Univers și Viața? Unde sunt ei?

Ei sunt Ființe Umane.

Oameni.

Noi.

TU și EU.

Rațiunile noastre individuale, autonome, cu potențial nelimitat de dezvoltare... (sau de involuție, ceea ce depinde exclusiv de Liberul nostru Arbitru...)

NOI suntem Scopul întregului Univers.

Noi suntem MOTIVUL central și primar pentru creerea întregului Univers material. Atomi, Stele, Galaxii, Planete, Viața și orice altceva de care noi poate nici nu știm încă să existe.

Noi suntem „compania inteligentă” potențială a Marii Rațiuni care era singură la Început.

CÂND și **DACĂ** aflăm cine suntem, de sigur.

CÂND și **DACĂ** evoluăm spre a deveni suficient de inteligenți să înțelegem și apreciem Măreția Marii Rațiuni.

CÂND și **DACĂ** vom înceta să abuzăm de Natură și să o recunoaștem ca o manifestare a Marii Rațiuni, sub ochii noștri.

Când ne vom **DEMONSTRA** toate cele de mai sus prin studierea Sinelui.

„Cel ce nu-și cunoaște Sinele – nu știe nimic, dar cel ce-și cunoaște Sinele – a dobândit deja Cunoașterea despre Adâncurile Universului”

[1][2]

Deci, care era Scopul **ORIGINAL** al proiectării noastre? Ți-aduci aminte?

Pe parcursul dezvoltării Sale, Marea Rațiune a imaginat nevoia de a dezvolta și experimenta Sentimente Superioare cum ar fi Admirația și Iubirea, care erau imposibil de experimentat atunci când Marea Rațiune era singură.

De aceea, sunt DOUĂ motive ale existenței fiecărei ființe umane individuale:

- 1. Să ne dezvoltăm rațiunea individuală până la cel mai înalt nivel posibil**
- 2. Să ne dezvoltăm capacitatea de a trăi Cele Mai Evolute Sentimente imaginabile**

Aceste DOUĂ Motive sunt IDENTICE cu Motivele existenței Marii Rațiuni încă de la Început... Nu există NICI O limită... NU POATE exista vreo limită... Evoluția Rațiunii noastre este la fel de nelimitată ca și Evoluția Marii Rațiuni însăși.

Înțelegi? Dacă ești la fel de mișcat ca și mine când scriu aceste rânduri – e o dovadă a faptului că ai atins măcar înțelegerea inițială a Scopului.

Dacă nu înțelegi – citește, te rog, această carte din nou de la început și încearcă să pricepi ceea ce încerc să explic.

Este posibil?

Scopul Universului pe care tocmai l-am descoperit pare prea bun să fie adevărat...

*Cum putem fi siguri că avem capacitatea de a înțelege Scopul și motivele Creatorului cu rațiunea noastră **limitată**?*

Sunt de acord că noi nu percepem totul acum. Dar ceea ce percepem – ar trebui, până la urmă, să fie suficient spre a ne dezvolta propria Înțelegere a ÎNTREGULUI.

Nu suntem obligați să năzuim către ea – avem Libertatea de a Alege.

Oricum, o dată ce am decis să năzuim să înțelegem, am și creat **posibilitatea** de a obține înțelegerea, pur și simplu fiindcă suntem inteligenți și rațiunea noastră are minunata capacitate de a CREȘTE în direcția intenției. Cu alte cuvinte, noi **creem și creștem posibilitatea de a înțelege** cu totul prin noi înșine. Suntem capabili să ne dezvoltăm **propria noastră** înțelegere.

Așa că, dacă nu încerci – nu vei afla niciodată cât de mult poți înțelege. Logica mea este să ȚINTEȘTI către maxima înțelegere și să ACȚIONEZI în consecință. Această carte este rezumatul înțelegerii mele. Tu trebuie să o dezvolti pe **a ta**.

*„Pentru că nu e nimic ascuns ce nu va fi dezvăluit...”
„Cine caută, găsește” [2]*

Nu constituie corpul nostru fizic o limitare serioasă? Nu pune însăși existența corpului nostru fizic, sub semnul întrebării unele din concluziile noastre?

În primul rând, am concluzionat că noi suntem Rațiuni Individuale Autonome și NU doar corpuri fizice. Corpurile fizice sunt doar unelte temporare pe care le folosim pentru a învăța cine suntem.

Nu există nici o limitare a rațiunii noastre individuale, dar *ne* putem impune limitări temporare, pur și simplu pentru că, într-un anumit stadiu al evoluției noastre, asta ne poate părea o idee bună.

De exemplu, fiecare dintre noi poate decide conștient cu Liberul său Arbitru, să trăiască o viață în corpul său fizic.

Învățând să Iubim alte Rațiuni Individuale aflate în stadii similare de dezvoltare cu al nostru e o foarte bună Lecție de Iubire – nu-i așa?

Viața într-un corp fizic este de asemenea un TEST al înțelegerii Scopului existenței conștiente. Este un „test” pe care îl proiectăm parțial noi înșine pentru a „verifica” cât de multe înțelegem CU ADEVĂTAT despre Univers. Interacțiunea cu alte Rațiuni Individuale în contextul realității materiale, crează condiții excelente pentru un astfel de test.

Una din primele concluzii din această carte a fost aceea că Rațiunea trebuie să existe înaintea corpului fizic pentru ca acesta să prindă viață. Deci, înainte de a te naște, aveai deja o oarecare apreciere conștientă asupra „teoriei” despre cum să trăiești o viață.

Acesta este motivul pentru care poți răspunde la fiecare întrebare din această carte. Tu deja ai mai „auzit-o undeva”. Deci, eu nu-ți pot spune nimic din ceea ce tu nu „știi” deja. Pot doar să aduc subiectul în atenția ta conștientă.

Trăind într-un corp fizic autonom, ai ocazia să **dovedești** că **înțelegi**.

De exemplu, dacă înțelegi destul de bine, poți reconstrui Scopul existenței tale în Univers, chiar dacă la naștere, „memoria” ta este complet ștersă.

De fapt, unul din principalele scopuri ale viețuirii într-un corp fizic este găsirea Scopului – iar și iar, chiar și în cele mai neașteptate și solicitante situații. Este un mod de a-ți dovedi că **știi că știi** ce ești și ce faci în Univers.

De asemenea, în corpul fizic ai unica oportunitate de a experimenta și studia Natura, care este, pur și simplu, o manifestare a Marii Rațiuni, destinată oricărui observator inteligent. De aceea, trăind într-un corp fizic, ai ocazia să cunoști Marea Rațiune interacționând cu Natura și studiind-o.

Cel mai bine, însă, este să începi prin studierea propriului corp.

Dacă ignori și distrugi Natura și nu poți recunoaște Însemnătatea Marii Rațiuni care a Proiectat-o – cum te poți aștepta să atragi superioarele Sale sentimente?

Presupune că ai proiectat și construit o casă nemaipomenită pe care ai dat-o copiilor tăi.

Cum te-ai **simți** dacă ei s-ar apuca să o strice și să o demoleze? Le-ai mai da vreo altă casă?

Ai fi interesat să faci cunoștință cu cineva care nu poate aprecia rațiunea și generozitatea ta?

Viața este un test, fie că înțelegi, sau doar visezi că înțelegi.

Alte aspecte ale existenței noastre fizice (și ale necesității ei) vor fi discutate mai târziu în această carte.

Venerație și frică

Ai vrea să fii venerat de **copii tăi**? [17]

Ai vrea ca odraslele tale să-ți venereze fotografiile, statuile, să clădească altare dedicate ție, mai degrabă decât să recunoască cine ești cu adevărat și să aprecieze ceea ce faci?

Te-ar satisface o astfel de venerație? DE CE NU?

Gândește-te, te rog, foarte atent DE CE o asemenea activitate e pur și simplu un nonsens. Încearcă să găsești un motiv LOGIC pentru care este un nonsens. Examinează-ți sentimentele.

Ce ai SIMȚI dacă ai tăi copii ar decide să-ți venereze statuile sau s-ar ruga la fotografiile tale? Te-ai simți satisfăcut? De ce nu? Ar fi rațiunea și inteligența ta satisfăcute?

Nu te-ai simți profund dezamăgit că odraslele tale nu pot veni cu ceva mai inteligent?

Venerația este în mod clar dezamăgitoare, neplăcută și chiar sâcâitoare pentru oricine suficient de inteligent încât să înțeleagă toate sentimentele asociate. Și în această categorie intră desigur și Marea Rațiune.

Trebuie să concluzionăm că:

Este complet lipsit de sens să venerezi pe **cineva** sau **ceva**. Venerația de orice fel este dovada completei ignoranțe.

De sigur, știai asta încă de la bun început, nu-i așa? În paranteză fie spus, nu chiar asta este esența Primei și a celei mai importante „porunci”⁵ din Biblie? Vezi cât de pervertită a ajuns să fie astăzi? Îți dai seama cum neglijarea acestui unic sfat logic a creat condițiile apariției unor culte primitive și a idolatriei periculoase?

Atunci, DE CE atât de mulți oameni de pe Pământ se dedică atâtor forme de venerație?

Venerația poate apare numai atunci când ne **suprimăm** și **sabotăm activ** rațiunea individuală. Una din cele mai eficiente metode de suprimare și sabotare a rațiunii este inducerea FRICII. Orice om cu adevărat speriat are mari dificultăți în a gândi logic – nu-i așa?

Nu e o coincidență faptul că oamenii angajați în venerație sunt și foarte speriați?

Nu e o coincidență faptul că promovarea FRICII este o metodă cheie pentru a menține și controla o turmă de adoratori?

Dar frica este un **sentiment conștient** al Rațiunii Individuale, experimentat **Individual**. Noi putem experimenta conștient frica NUMAI dacă îi PERMITEM asta.

⁵(20:3) *Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine.*

(20:4) *Să nu-ți faci chip cioplit, și nici vreo asemănare cu ceva din câte sunt în cer, acolo sus, ori din câte sunt pe pământ, aicea jos, ori din câte sunt în apele de sub pământ.*

(20:5) *Să nu te închini lor, nici să le slujești...*

Și apoi mai târziu:

(20:23) *Să nu vă faceți dumnezei de argint și nici dumnezei de aur să nu vă faceți.* (Biblia Anania – Ieșirea; n. tr.)

Dacă cineva încearcă să te sperie spunând că „Dumnezeu te va pedepsi dacă nu faci asta și cealaltă” – te-ai simți speriat? Reține că te-ai simți speriat NUMAI dacă ai CREDE în posibilitatea asta tu ÎNSUȚI și NUMAI dacă rațiunea ta ar fi incapabilă să imagineze alte posibilități și soluții.

Te-ai mai fi simțit speriat dacă ai fi ȘTIUT că acea persoană nu avea absolut nici o idee despre acest subiect?

În concluzie, FRICA conștientă este rezultatul opțiunii Rațiunii Individuale de a se limita pe SINE.

Există oare ORICE în Univers de care să ne fie frică?

Îți amintești care este Scopul? Îți amintești CINE ești și CARE este potențialul tău? Tu ce crezi?

Singurele limite de care ne putem lovi în Univers – sunt cele pe care n-i le impunem noi înșine.

Atunci ce?

Atunci, ce ar trebui să facem? Cum ar trebui să trăim?

Eu nu-ți pot spune.

De fapt – NIMENI în Univers nu poate.

Nici chiar Marea Rațiune însăși nu poate face NICI O opțiune în locul tău...

A lua decizii în locul altcuiva nu are absolut NICI UN sens...

Fiecare Rațiune Individuală, inclusiv TU, a fost SPECIAL PROIECTATĂ pentru a avea autonomie completă și o Neîngrădită Libertate de a Alege. Așa că,

Nu lăsa pe nimeni să-ți conducă viața...

Autonomia nelimitată și Libertatea neîngrădită de a Alege ne-au fost date cu un MOTIV. Îți amintești care?

Am văzut clar că

fără autonomia „rațiunilor individuale” și Libertatea lor de a Alege – nu există nici o posibilitate de Iubire.

Deci, autonomia rațiunii individuale n-ar trebui îngrădită în nici un fel. În ceea ce te privește, TU trebuie să ÎNVEȚI să faci PROPRIILE alegeri în orice situație – acesta este modul în care rațiunea ta individuală se dezvoltă.

Deci, alegerea modului în care să-ți trăiești viața este CU ADEVĂRAT A TA.

Din acest punct de vedere este clar, că a spune cuiva exact cum să-și trăiască viața este pur și simplu un nonsens. Oricum, ar fi înțelept să elaborezi principii generale la care oamenii să mediteze. De asemenea poți deveni un exemplu viu pentru ceilalți.

Acum să începem definirea acțiunilor care, conform Scopului Universului, ar trebui în mod clar evitate.

De exemplu, dacă alegi conștient să trăiești în armonie cu Scopul, nu trebuie să compromiți nimănui Libertatea de a Alege în NICI un fel. Putem rezuma asta în următorul „sfat” pe care să-l urmezi:

Exercitarea Libertății tale de a Alege într-un mod care limitează oricui altcuiva Libertatea sa de a Alege este o crimă directă împotriva Scopului Universului. [1]

De ce? Fiindcă limitarea Libertății de a Alege paralizează imediat sau chiar elimină orice Sentiment Superior.

De asemenea, dacă alegem conștient să trăim în armonie cu Scopul, nu trebuie să compromitem nimănui dezvoltarea Rațiunii Individuale în NICI un fel.

Suprimarea Dezvoltării Rațiunii Individuale a oricărei persoane în ORICE fel este o violare directă a Scopului Universului.

Asta este la fel de grav, fiindcă sabotează direct Scopul...

Verificarea realității

Tocmai am fost de acord că orice activitate care compromite și/sau suprimă dezvoltarea unei rațiuni individuale în orice fel este un act ce violează și sabotează Scopul Universului. Iată câteva exemple de astfel de activități:

- Promovarea credințelor și sistemelor de credințe, indiferent de natura lor
- Utilizarea hipnozei, atât individual cât și colectiv pentru implantarea de credințe și sisteme de credințe (re-programarea rațiunii)
- Promovarea și susținerea fricii de orice fel. Exemplele includ orice „propagandă a fricii” cum ar fi promovarea fricii de Dumnezeu, fricii de boli, fricii de moarte, fricii de Iad, fricii de razele soarelui, sau de orice altceva
- Impunerea doctrinelor și autorității de orice fel
- Suprimarea și ridiculizarea punctelor de vedere alternative
- Interferarea cu LIBERTATEA de a ALEGE în orice fel (cum ar fi forțarea oamenilor să execute ordine sau să devină ca toți ceilalți, de exemplu)
- Lipsa de respect față de individualitate – utilizarea mai degrabă a statisticilor decât a rațiunii
- Restrângerea libertății de gândire în orice fel
- Obturarea conștienței cu droguri, substanțe și activități ce alterează percepția
- Revigorarea, promovarea și glorificarea instinctelor primitive
- Promovarea și glorificarea violenței

Dintre cele de mai sus – care sunt cele mai periculoase activități pentru Rațiunea Individuală?

Re-programarea conștiinței este în general foarte dificil de reparat. De exemplu, îți dai seama de cât efort conștient și auto disciplină e nevoie pentru a scăpa de un obicei care nu ne mai place? Îți dai seama că dezvățul este de multe ori mult mai dificil decât învățarea de la început?

Unii oameni par atât de „blocați” încât nu se vor schimba decât născându-se din nou...

Pentru a compara consecințele diferitelor abuzuri la care este supus Scopul, să presupunem că o persoană, care a fost supusă la toate abuzurile de mai sus, descoperă într-o zi Scopul Universului și faptul că a fost înșelată timp îndelungat.

Când desoperi că ai fost înșelată atât de mult timp, și ai și dovada – mai poți alege să-i crezi și să-i urmezi a doua zi, pe cei care te-au înșelată?

Deșteptarea Rațiunii Individuale poate avea ca rezultat o spectaculoasă reversare a re-programării. Se poate re-învăța foarte repede, o dată ce o persoană descoperă cum să-și folosească Inteligența și Libertatea de a Alege pentru a-și redobândi autonomia.

Pare a fi, totuși, o singură excepție. Când persoana a folosit droguri.

Un prieten mi-a povestit despre un cuplu de prieteni ai lui, care au experimentat pentru două luni ciuperci halucinogene. Doar două luni. La mult timp după ce s-au oprit din consum – ei au rămas convinși că sunt „delfini”. E imposibil să porți cu ei o conversație inteligentă. Ei sunt „delfini”...

Corpurile lor fizice nu au absolut nimic, dar distrugerea Rațiunii lor pare a fi permanentă. Ei și-au re-programat-o falsificându-și senzațiile... Ei și-au exercitat Libertatea de a Alege...

Orice alt act împotriva Rațiunii Individuale pare a fi o lecție potențială care în cele din urmă va genera un progres conștient pe parcursul acestei vieți – cu excepția consumului de droguri. Drogurile produc nu numai declinul dramatic și imediat al Rațiunii dar reduc sever și abilitatea acesteia de a se auto-repara.

Cum poți „trezi” o Rațiune care nu funcționează?

De câte vieți cu rațiune infirmă e nevoie pentru a reface inteligența?

Ai dorința să afli?

Universul

Este absolut fascinant de notat că nu este absolut NIMIC MATERIAL în Scopul Universului.

Marea Rațiune și Inteligența sa au fost ambele imateriale încă de la început. Prin imaterial înțeleg aici „ne compus din atomi” [1]. Marea Rațiune pur și simplu nu poate avea nevoi materiale.

Singurul Scop este dezvoltarea Rațiunii Individuale. A Marii Rațiuni și a noastră.

Este în mod clar o chestiune 100% MENTALĂ.

Deci, concentrându-te în viață exclusiv asupra existenței materiale cum ar fi „aspectul” corpului tău fizic, de exemplu, și neglijând dezvoltarea rațiunii tale poate fi cea mai gravă greșeală pe care ai fi putut-o face vreodată.

Dar Universul? Îți amintești pentru ce a fost proiectat Universul Material?

A fost proiectat pentru ca noi să-i observăm, explorăm și admirăm Design-ul Intelligent.

A fost proiectat pentru a **stimula curiozitatea și inteligența noastră.**

A fost proiectat pentru ca noi să-i descoperim și **înțelege principiile sale de proiectare.**

A fost proiectat pentru a ne ajuta să ne dezvoltăm propria rațiune și abilitățile pentru Sentimente Superioare. A fost proiectat pentru a ne învăța să Iubim – începând cu Iubirea dintre noi...

Deci, întregul Univers Material este doar un „teren de joacă” temporar pe care într-o zi, cam peste vreo 50 de milioane de ani [1], îl vom părăsi, așa cum copiii cresc și își părăsesc grădinița.

Oricum, tu poți **alege** să nu crești niciodată...

Poți **alege** să stai și să te joci în grădiniță atât de mult timp cât vrei. Tu ai Libertatea de Alege...

Din punctul meu de vedere, năzuința către progres este cea mai logică alegere. Tu ai Libertatea de a Alege să dezvolti altă opinie.

Atunci când înțelegem motivele Marii Rațiuni, devine evident că cel mai rapid mod de a învăța este studiind și înțelegând principiile de proiectare a Universului, o parte din ele formând ceea ce poate fi numit Legea Naturii sau Legea Universală [1]. Este important să notăm că Legea Universală există și se aplică nu numai realității materiale (Legile Fizicii), dar și în domeniul Conștiinței și Rațiunii.

Acumularea lucrurilor materiale nu duce la nici un progres în nici o direcție. Ele sunt în mod clar, secundare. Confortul material este important doar dacă îl folosim pentru accelerarea dezvoltării Rațiunii noastre Individuale. Cei mai mulți oameni (incluzându-mă aici și pe mine) învață **mult** mai multe atunci când suferă. [2]

Pe parcursul creșterii nivelului de înțelegere a Legii Universale, a încercărilor diverse, a greșelilor de zi cu zi și a învățămintelor rezultate din acestea, ar trebui să încercăm să ne dezvoltăm inteligența și rațiunea.

Și, mai presus de orice, prin încercări și greșeli, ar trebui să dezvoltăm și să experimentăm cele mai evaluate sentimente imaginabile.

Treptat, ar trebui să învățăm să recunoaștem și să respectăm fiecare ființă umană din preajma noastră ca pe o Rațiune Individuală cu Potențial Nelimitat.

Întâmplător, nu este acesta modul în care ne tratăm proprii copii?

Să fie asta o coincidență?

Proiect cu auto-corecție

Care sunt consecințele lui **a face** în comparație cu **a gândi**?

Când **gândim** – rezultatele gândirii noastre rămân doar în imaginația noastră. Nu e nevoie de interacțiunea cu alte Rațiuni Individuale pentru a gândi.

Când **facem** lucruri – avem ocazia să **experimentăm consecințele** acțiunilor noastre. Atunci are loc și un schimb de informații între noi și alte Rațiuni Individuale.

Deci, de vreme ce suntem inteligenți – ocazia de **a face** lucruri crează un mecanism de **a învăța** din acțiunile noastre. Prin analiza consecințelor acțiunilor noastre – putem învăța relația dintre acțiuni (cauză) și efectele lor (efect), nu numai pentru noi, dar și pentru alte Rațiuni Individuale.

Care sunt consecințele lucrurilor **făcute neglijând** Scopul Universului?

Uimitor, orice acțiune împotriva Scopului are ca rezultat suferință și nenorocire experimentate de Rațiunile Individuale. Poate fi suferința noastră sau a altora. Cu cât este mai gravă nesocotirea Scopului – cu atât mai profunde vor fi suferința și nenorocirea rezultate.

Fiind inteligenți – și neplăcându-ne „suferința și nenorocirea” – avem ocazia să **ÎNVĂȚĂM** cum să le evităm. Care este lecția supremă? Să învățăm cum să trăim și cum să acționăm în concordanță cu Scopul întregului Univers.

Ce se întâmplă dacă refuzăm să învățăm? Suferim. **Suferim până când înțelegem de ce.** Suferim până când elaborăm niște idei despre cum să evităm suferința. Suferim până când **înțelegem** destul. Suferim până când înțelegem Scopul și îl adoptăm ca mod de existență prin Liberul nostru Arbitru.

Aceasta este baza fantasticului mecanism de Auto Corecție din Univers. Orice Rațiune Individuală trebuie să experimenteze **toate** consecințele proprii sale Libertăți de Acțiune pentru a **învăța**.

Nu există scăpare de consecințe – pur și simplu pentru că Rațiunea noastră continuă să trăiască la infinit și **nu pot fi** limite – îți amintești? Nu poți scăpa de TINE ÎNSUȚI.

Libertatea noastră de a Alege nu este compromisă în nici un fel – dar primim reacții de fiecare dată când facem greșeli. Nu e un sistem deștept?

În concluzie, este important să înțelegem și să ținem minte că:

1. Suferința și nenorocirea **există**
2. Există un MOTIV pentru asta – nesocotirea Scopului Universului
3. Suferința, nenorocirea și nefericirea **pot** fi eliminate
4. Există căi de a elimina suferința, nenorocirea și nefericirea – învățând să recunoaștem și să respectăm Scopul întregului Univers în tot ceea ce **facem**

Întâmplător, aceste „patru nobile adevăruri” sunr exact concluziile uneia din cele mai mărețe Rațiuni Individuale din istoria cunoscută a planetei noastre [3].

Nu-i așa că sunt absolut logice?

Căutând căi de eliminare permanentă a suferinței, nenorocirii și nefericirii – învățăm treptat să apreciem și să înțelegem principiile de proiectare și Scopul întregului Univers.

Observați completa absență a oricăror dogme sau doctrine din cele „patru nobile adevăruri” de mai sus. Singura referință la care trebuie să ne raportăm pentru a le formula este Realitatea pe care o observăm zi de zi.

Evitarea greșelilor

Putem evita comiterea greșelilor? Am să-ți răspund cu o întrebare:

Poate un copil învăța să meargă fără să cadă?

Comiterea greșelilor este **esențială** în procesul învățării. Nu putem evita în totalitate greșelile – fiindcă astfel am elimina chiar mecanismul învățării.

Oricum, **repetarea** greșelilor identificate deja, poate și trebuie evitată. De asemenea, ne putem folosi inteligența pentru a **observa** și a învăța din greșelile **altora**.

De unde știm ce constituie o greșeală? În esență, orice acțiune care desconsideră Scopul Universului este o greșeală.

Practic, experimentarea suferinței și a nenorocirii, fie a noastră fie a altora, ar trebui să ne avertizeze să analizăm **CARE** este exact greșeala **NOASTRĂ**.

Este foarte important să recunoaștem relația „cauză – efect” dintre acțiunile noastre și consecințele lor. Există de asemenea și posibilitatea ca acțiunile noastre să determine pe **ALȚII** să facă **EI** greșeli.

Gândiți-vă la următorul exemplu. Mulți oameni astăzi cultivă o așa-zisă „mentalitate de victimă” – îi condamnă pe alții pentru **PROPRIILE** lor resentimente și limitări.

Să presupunem că îi spui unei asemenea persoane că „oricine în Univers are un potențial nelimitat”. Foarte probabil, acea persoană se va simți și mai mizerabilă și necorespunzătoare – și TU vei fi acuzat pentru provocarea unor asemenea sentimente. Unde e greșeala?

Greșeala ta este că ai încercat să explici prea multe, prea repede. **Cum te poți aștepta ca un copil să fugă înainte de a sta în picioare?** N-ai reușit să recunoști și să identifici limitările acelei persoane în a înțelege. Ca rezultat – tu nu ai avut nici un **plan** de comunicare a ideii tale spre a fi corect înțeleasă. Rezultatul final a fost că cealaltă persoană nu te-a înțeles deloc.

Pentru a explica orice cu succes – ai nevoie de un „plan” sau o „metodă” de relaționare cu oameni ce cultivă „mentalitatea de victimă” sau care au alte dificultăți de înțelegere. Un excelent exemplu de metodă practică și încununată de succes de a-i ghida pe oameni să-și elimine „mentalitatea de victimă” la fel ca și alte multe limitări, **prin ei înșiși** – este descrisă de Colin Tipping [6].

Poate vrei să încerci și metoda folosită de mine în această carte. Nu este una nouă. [11]

A avea un „plan” inteligent sau o „metodă” este lucrul cel mai important în orice activitate conștientă.

Ia exemplu de la Marea Rațiune. Proiectează-ți acțiunile.

Ai Rațiune și Libertatea de a Alege. **Folosește-le.**

Întrebări frecvente

Poți reproșa unui copil că nu a învățat încă să meargă?

Cel mai important principiu este să respecti Libertatea de a Alege a altor Rațiuni Individuale. Lăsându-le să facă propriile lor greșeli este SINGURA cale pe care o au să învețe ceva. Lăsați-le în pace să experimenteze consecințele propriilor atitudini.

Dar dacă oamenii râd de tine, te ridiculizează și continuă să te agreseze verbal?

Dacă un câine latră la tine – latră și tu la el?

Îți amintești CINE ești? Tu ești Rațiunea Individuală cu Potențial Nelimitat. Nimeni nu-ți poate răni Rațiunea Individuală – numai tu ți-o poți răni. Sentimentele tale sunt responsabilitatea TA. Nici măcar să nu încerci să reproșezi altora PROPRIILE TALE sentimente.

Cei care îi ridiculizează pe alții au multe de învățat. Trebuie să înveți să respecti asta. Cum poți reproșa unui copil că nu a învățat încă să meargă?

Am descoperit că o soluție foarte bună este de a dezvolta o „metodă” de a trata cu astfel de oameni. Transformă relația cu astfel de oameni într-o provocare pentru rațiunea ta. Poți recunoaște elementele unei astfel de provocări în această carte?

Dar dacă cineva încearcă să te agrezeze fizic?

Corpul tău fizic este, oricum, temporar. Este doar o unealtă pentru învățare. Când ești atacat trebuie să-ți amintești Cine Ești și care este Scopul existenței tale.

Ai Libertatea de a Alege pentru a decide să te aperi sau nu. Rezultatul alegerii va depinde exclusiv de abilitatea ta de a înțelege consecințele alegerii făcute. Poți încerca să obții un rezultat pe termen scurt (supraviețuirea corpului fizic) sau pe termen lung – dezvoltarea Rațiunii tale și abilități de atingere a celor mai sublime sentimente imaginabile în cele mai extreme circumstanțe. Câteodată s-ar putea să alegi să faci un compromis. Ai Libertatea de a Alege limitată doar de Rațiunea ta.

Permite-mi să-ți reamintesc că nimeni nu poate stinge conștiința și Rațiunea ta, nici măcar cu o explozie atomică. Numai tu o poți distruge – re-programând-o și poluând-o. De unde știu de explozia atomică? Păi – Marea Rațiune n-a fost, evident, afectată de Big Bang (cea mai mare explozie atomică din Univers). Rațiunile noastre Individuale, deși ne evaluate încă, există într-un „domeniu” similar – independent de Realitatea materială compusă din atomi. [20]

Într-o zi poate vei înțelege pe deplin înțelepciunea adagiului antic de a „Nu te opune răului” [5] [7] [8] în cel mai larg context posibil – Scopul întregului Univers și rolul tău în el.

Dar sinuciderea?

Comițând suicidul, oamenii dau cea mai clară dovadă că habar nu au de Scopul Universului și în particular, nu înțeleg necesitatea și oportunitatea de a trăi într-un corp fizic. Ți-aduci aminte de diferența dintre „a face” și „a gândi”?

Ei „pică testul” Vieții. Ei pică testul de „a face”. Cea mai probabilă consecință este că vor trebui să repete un asemenea test de atâtea ori până vor înțelege.

Viața este un test, fie că înțelegem ori doar visăm că înțelegem.

Unelte de bază

Percepția

Cum **observăm**, **explorăm**, și **admirăm** frumusețea Naturii ce ne înconjoară?

Unealta fundamentală a Rațiunii noastre este **Percepția**. Fără mecanismul percepției, rațiunea noastră nu ar fi capabilă să primească nici o informație.

De aceea, înțelegerea principiilor fundamentale și limitărilor percepției noastre este extrem de importantă.

Există o Lege a percepției ce ar putea fi numită Universală, fiindcă se aplică ORICĂREI situații. Este Legea Contrastelor.

Percepția este bazată pe **CONTRAST**. Tu poți citi acest text numai fiindcă este suficient contrast între litere și fundal.

Noi percepem lucrurile **numai** atunci când sunt puse în suficient contrast. De exemplu, sănătatea este apreciată numai atunci când am pierdut-o. Nenorocirea și suferința trebuie experimentate, pentru a putea aprecia o existență fericită. Oamenii trebuie să experimenteze lupta și concurența pentru a descoperi că Iubirea și cooperarea sunt alegeri mult mai înțelepte.

Principiul contrastului se aplică peste tot în Natură, inclusiv în orice aspect al modului în care percepem noi Realitatea. Ca atare, este parte integrantă a Legii Universale – un set de principii aplicabile în întregul Univers [1].

Cunoscând acest principiu fundamental, cel al percepției – putem examina alegerile noastre și năzui să beneficiem la maximum de capacitățile noastre.

De exemplu, dacă vrem cu adevărat să înțelegem importanța Iubirii – trebuie să imaginăm, observăm, analizăm și chiar experimentăm **Lipsa** ei. Punând lucrurile în contrastul necesar, ne vom crește semnificativ abilitatea de a înțelege. Data viitoare când vei citi această carte din nou – încearcă să fii atent la cum și de ce utilizarea deliberată a contrastelor, de către mine, stimiulează abilitatea ta de a înțelege.

Unele compoziții de contraste ne provoacă, în timp ce altele sunt clar supărătoare. De asemenea există compoziții particulare de „contraste” care sunt foarte plăcute și stimulative pentru rațiunea noastră.

Muzica, de exemplu. Notele (tonurile) trebuie să contrasteze între ele, în conformitate cu anumite „game”. Când aranjăm aceste contraste (tonuri) într-un anumit fel – obținem efectul pe care îl percepem ca „armonie”. Compozițiile armonioase de contraste sunt foarte plăcute și agreabile.

Pentru a obține o „armonie” nu putem folosi sunete aleatoare – chiar și pe un pian foarte bine acordat. **Atât compoziția cât și perceperea armoniei sunt funcții ale rațiunii.**

Îți amintești cum te simți atunci când asculți muzica favorită? „Armoniile” specifice pe care le alegem și recunoaștem că ne „plac”, pot induce schimbări profunde ale stării noastre mentale și de bunăstare.

Natura, în întregul său, este un MAIESTUOS exemplu și lecție de atingere a armoniei. Doar a fost proiectat de Marea Rațiune, nu-i așa? Armonia este pretutindeni – fie că suntem conștienți de ea sau nu încă. Această armonie pe care învățăm treptat să o recunoaștem în natură este o altă dovadă a Măreției Rațiunii care a imaginat Proiectul său.

Utilizarea **culorii** în Natură este alt exemplu de felul în care „contrastul” ar trebui folosit pentru a ne stimula percepția.

La fel ca și în muzică, dintre toate culorile (lungimi de undă ale Luminii), sunt unele combinații care oferă percepției **noastre** un mai bun „contrast” decât altele. Unele combinații de culori sunt percepute **cel mai bine** – deoarece ele produc maximum posibil de contrast pentru simțurile noastre.

Este absolut fascinant să descoperi că, aceste perechi „optime” de culori conțin, de fapt, principiul cheie de decorare a organismelor viu colorate din Natură.

De exemplu, știai că „roz-purpuriu” este cea mai frecvent întâlnită „culoare” la florile de pe Pământ? Știi de ce? Pur și simplu fiindcă „roz-purpuriu” produce cel mai puernic „contrast” posibil cu „verdele” care întâmplător este culoarea preponderentă a frunzelor plantelor din care cresc aceste flori. Două alte culori contrastante cu „verde” sunt „roșu” și „violet”.

Florile roz, purpurii, roșii și violet reprezintă aproape 90% din toate speciile de flori de pe Pământ. Crezi că asta e o coincidență?

Florile de alte culori, atrag atenția creaturilor vii prin alte contraste, cum ar fi parfumul, de exemplu.

Ca și în muzică, putem „acorda” un set de lungimi de undă de culoare și „compune” chiar noi compoziții armonioase de culori contrastante.

Aceste „compoziții armonioase de lungimi de undă de lumină contrastante” au fost numite „modele biorezonante”[14], deoarece ele par să „rezoneze” cu emisiile electro-fotonice ale corpului uman (aura) și par să inducă schimbări pozitive sistematice în psihicul și bunăstarea umană.

Intrând în contact cu armonia contrastelor, percepția noastră este stimulată continuu. Devenim mai sensibili și mai receptivi. Conștiența sporită și activitățile asociate ale rațiunii noastre, mai devreme sau mai târziu, influențează psihicul, psihologia și bunăstarea noastră. (Pentru mai multe detalii, vezi referința [14])

Ce se întâmplă atunci când tindem către stimularea maximă a percepției noastre?

Orice ALTĂ facilitate a Rațiunii noastre va fi provocată să intre în acțiune!

Așa că, ce de nu încerci să fii mai atent la ceea ce poți percepe? Cu cât percepi mai mult cu atât vei vedea și vei înțelege mai mult.

Filtrarea informației

Rațiunea noastră este bombardată încontinuu cu un imens volum de informații. Toți încearcă să ne atragă atenția și motivele lor nu sunt întotdeauna clare.

Pentru cei mai mulți dintre noi, cantitatea de informații este pur și simplu insuportabilă. Oamenii ignoră cea mai mare parte, sau aleg să „creadă” pe cineva care filtrează această informație și le oferă un „rezumat” de 5 minute.

Există și vreo altă soluție? Ne putem dezvolta PROPRIUL filtru, astfel încât să distingem întotdeauna un „diamant”, chiar și dintr-o grămadă de gunoi? Cum să aflăm ce e adevărat și ce e important?

Cunoașterea și înțelegerea Scopul Universului – chiar dacă la început, limitate – ne permit să proiectăm un „filtru” foarte puternic în fața informației „incidente”.

Tot ceea ce trebuie să faci este să-ți pui O SINGURĂ întrebare:

„Contravine Scopului?”

pentru a „filtra” dezinformarea, înșelăciunea, propaganda, demagogia etc., instantaneu. Dacă nu ai Scopul clar definit în mintea ta, poți extinde testul în două întrebări echivalente:

Suprimă dezvoltarea Rațiunilor Individuale?

Compromite Libertatea de a Alege a cuiva?

Cu o uimitoare regularitate și precizie, vei fi capabil să discerți doctrina periculoasă de teoria științifică interesantă – instantaneu. **Încearcă.** Vei fi uimit cât de simplu și eficient este un astfel de „filtru”. De fiecare dată.

Meditația și concentrarea

Meditația este un exercițiu, îndreptat spre atingerea și menținerea unei „liniști” complete a minții fără nici un gând, de nici un fel. Cu alte cuvinte, în meditație căutăm să ne menținem mintea „goală” și ne concentrăm atenția spre a **nu** gândi.

Starea de „liniște mentală” poate fi menținută pentru câteva secunde sau câteva ore, în funcție de îndemânarea și intenția noastră.

Concentrarea este exact opusul – ne focalizăm atenția asupra **folosirii** unor facilități specifice ale Rațiunii noastre Individuale, cum ar fi imaginația, vizualizarea, creativitatea, gândirea logică, rezolvarea problemelor sau experimentarea sentimentelor și emoțiilor.

Din nou, vor exista unele limite în ceea ce privește durata pe care ne putem concentra, înainte de a lua o pauză.

Este foarte important să facem **distincția** dintre meditație și concentrare, pur și simplu fiindcă au scopuri complet diferite.

Nici meditația și nici concentrarea nu pot fi menținute la infinit.

Te-ai întrebat vreodată DE CE nu poți munci la infinit fără odihnă? De ce nu te poți concentra pentru mult timp fără să iei o pauză? De ce nu poți dormi la nesfârșit?

Îți amintești Legea Universală a percepției? Trebuie să avem de a face cu **contraste** pentru a percepe lucrurile. Apoi e nevoie să aranjăm aceste contraste într-un anumit fel pentru a experimenta echilibru și armonie.

Nu savurăm munca decât după o odihnă bună. Nu savurăm cu adevărat odihna decât după ce am muncit din greu. „Schimbările ciclice” sunt pretutindeni în viețile noastre și sunt esența Universului Proiectat Conștient, de la nivel subatomic până la sistemele de Galaxii.

Dar ce are de a face Legea Contrastelor cu meditația și concentrarea?

Meditația și concentrarea sunt două moduri extreme de operare ale Rațiunii noastre. Concentrarea utilizează intens facilitățile Rațiunii noastre, în timp ce meditația tinde către un repaos complet de la orice activitate intelectuală.

Practicarea lor în **cicluri alternative** este la fel de esențială ca și alternarea perioadelor de muncă cu cele de odihnă.

Asta înseamnă că nu trebuie doar să „medităm” ori doar să ne „concentrăm”. Cel mai bun exercițiu pentru Rațiunea noastră este să alternăm conștient perioadele de concentrare cu cele de meditație. Atunci când Rațiunea noastră experimentează ambele extreme – ea funcționează cel mai bine.

De ce avem nevoie de „meditație”? Nu sunt suficiente odihna sau somnul?

Când te „odihnești” – mintea ta, de fapt, nu se odihnește de loc. Ai gânduri și/sau sentimente tot timpul. Verifică. La fel și în timpul somnului – ai vise, sentimente, și alte senzații, chiar dacă nu ți le amintești.

Meditația îți îngăduie să înveți cum să-ți *relaxezi* complet și conștient Rațiunea. Când Rațiunea este relaxată savurează niveluri mult mai înalte de activitate și devine semnificativ mai eficientă.

Când mintea noastră este aglomerată de gânduri și amintiri – este foarte dificil să aibe idei noi.

Ceea ce „credem” că știm, de fapt împiedică orice nouă înțelegere. Suntem „blocați” în gânduri vechi și amintiri. Atunci când ne **golin mintea de gânduri** în mod regulat – pur și simplu facem loc pentru idei noi.

Pe scurt, meditația este la fel de esențială pentru Rațiunea ta, precum este somnul pentru corpul tău fizic.

Tehnică simplă de meditație

Există multe tehnici de meditație. Cele mai multe folosesc o așa numită „mantra” compusă din câteva cuvinte sau sunete. Mantra este repetată mental pentru a ne ajuta să obținem starea de „vid” mental.

În ciuda părerii populare, promovate de oameni care atrag adepți și/sau cer bani pentru a preda meditația, mantra nu are nici o semnificație „sacră” și nici o mantră nu este esențialmente mai bună decât oricare alta. Oricum, indiferent de conținutul său, mantra are două *funcții* importante, care ne pot ajuta mult în obținerea și menținerea stării meditative de „vid” mental.

1. Mantra este un gând foarte simplu. Ne devine foarte familiară când o repetăm în minte. Acest gând este folosit pentru a *înlocui* orice alt gând care ne-ar putea veni în minte. De fiecare dată când ne vine vreun gând în timpul meditației, folosim mantra pentru a-l înlocui.
2. Când practicăm meditația *cu regularitate* folosind aceeași mantră (oricare ar fi ea), curând ne vom *antrena* mintea să *asocieze* mantra cu starea calmă meditativă. Această asocieră este numită „ancoră” de către practicanții Programării Neuro Lingvistice (NLP)[18]. După un asemenea antrenament, chiar dacă eram agitați, gândul la mantră ne aduce, de obicei, imediat calmul mental. Acest mecanism face din mantra noastră o unealtă foarte puternică de contracarare a situațiilor stresante din viața noastră, o unealtă pe care ne-o putem dezvolta **noi înșine** ca rezultat al practicării regulate a meditației.

Înțelegând cele două funcții ale mantrei prezentate anterior, devine clar că schimbarea mantrelor s-ar putea să nu fie o idee prea bună. Schimbarea mantrelor poate fi folositoare doar în situații speciale, de exemplu atunci când vrem să eliminăm un obicei nedorit de meditație care ne împiedică să obținem o stare meditativă profundă, iar mantra actuală este identificată ca fiind legată de acest obicei.

De asemenea devine logic că orice mantră am folosi, să o păstrăm secretă și să nu o divulgăm altor oameni. Altfel, le oferim acestora mijloace de a ne contrloa mintea prin transmiterea telepatică către noi a propriei noastre mantre.

Mantrele sunt compuse, de obicei, din alternări de sunete vocalice și nazale. Cea mai cunoscută mantră este „oohmmm” sau „aaaaummm”, dar orice alt cuvânt similar va funcționa atunci când vom exinde sunetele (bum, zum, dum, zen etc.). Este cel mai bine ca mantra să fie un cuvânt exotic sau artificial, neîntâlnit în nici o limbă.

Poziția în timpul meditației este de asemenea importantă. Cea mai ușoară poziție este stând confortabil, cu coloana vertebrală dreaptă și verticală. Dacă te întinzi – cel mai probabil vei adormi. S-ar putea să vrei asta în caz că ai insomnii.

Împreunarea mâinilor și încrucișarea picioarelor în timpul meditației sunt de dorit, deoarece astfel faci câmpul bio-electro-magnetic din jurul tău [19] mai compact și astfel mai intens. Stând cu picioarele încrucișate este altă poziție bună, cu toate că necesită puțin fitness și antrenament. Încă o poziție bună, cu toate că arareori folosită în zilele noastre, este stând ghemuit cu genunchii

lipiți de piept și mâinile încrucișate. Această poziție este foarte similară cu poziția fătului în pântec, înainte de a ne naște.

Dacă nu ai mai încercat niciodată până acum să meditezi, caută un loc liniștit și încearcă următoarea tehnică:

1. Ia o poziție de meditație dintre cele descrise mai sus
2. Închide ochii și relaxează-ți toți mușchii din corpul tău, inclusiv mușchii feței. Câteva respirații yoga pe nări ajută mult la începutul acestui stadiu
3. Neglijază orice gând care-ți vine – nu continua kaleidoscopul – continuă așa vreo 20 de minute, încercând să-ți menții mintea vidă. Poți folosi un sunet mental „ooooohmmm” (o mantră) de fiecare dată când îți vine vreun gând. Poți de asemenea să continui să numeri gândurile, rejectându-le pe toate, fără să le analizezi. Când ajungi la numai 2 sau 3 gânduri în 5 minute, înseamnă că meditezi cu succes.

Înainte de fiecare sesiune de meditație, poate ai vrea să *definești cu precizie* ce vrei să înveți. În timpul meditației nu te aștepta la vreun răspuns (deși s-ar putea să vină) – e și acesta un gând!

Odată cu practica, ar trebui să fii capabil să atingi vidul mental oricând și oriunde, chiar și într-o mulțime de oameni sau într-o situație stresantă, cu ajutorul mantrei tale. Dar nu folosi mantra atunci când ești stresat, până nu ești *absolut sigur* că ai practicat meditația de suficient de mult timp și gândul mantrei este ferm asociat cu starea ta de calm mental.

Exerciții exemplificative de concentrare

Discuția și comparația exercițiilor de concentrare folositoare dezvoltării rațiunii individuale ar putea umple ușor câteva cărți. Studiarea referinței [3] îți va da câteva idei bune dacă vrei să înveți mai mult. În cele ce urmează, am inclus doar câteva exemple, pentru a ilustra posibilitățile și rezultatele lor.

Concentrare asupra Iubirii

(numită și „meta” concentrare [3]). După ce obții o „minte liniștită” cu meditația ta, și o menții pentru circa 20 de minute, încearcă să te imaginezi „înconjurat” de Iubire. Nu patimă. O iubire similară cu cea pentru copilul tău, mama ta sau Natură. Încearcă Iubirea Necondiționată. Veritabila Iubire Necondiționată.

Unul câte unul, caz după caz, analizează pe oricine și orice care te-ar supăra în orice fel și încearcă să găsești ÎN TINE un sentiment de Iubire pentru acea persoană sau lucru. Vezi greșelile – atât ale tale cât și ale altora ca unelte esențiale pentru a învăța Iubirea. **Încearcă să obții și să menții o stare în care nu-ți poți imagina pe nimeni în jurul tău pe care să nu-l poți Iubi.**

Într-o asemenea stare, imaginează-ți că „Norul de Iubire” care te înconjoară, crește. Imaginează-ți-l extinzându-se. Imaginează-ți-l umplând întreaga cameră, apoi întreaga casă cu toți cei din ea. Țelul final este să-ți imaginezi Iubirea TA cuprinzând întreaga Planetă, apoi Galaxia noastră iar în cele din urmă întregul Univers. Îți poate lua multe luni, chiar mulți ani de practică conștientă până să obții imaginea finală în mintea ta.

Concentrare asupra „viziunilor”

Când practici meditația un timp suficient de îndelungat și perioadele de „minte tăcută” din timpul meditației devin suficient de lungi, mintea ta va crea uneori „imagini” sau „viziuni” care vor apărea direct în fața ta – chiar dacă ai ochii deschiși și chiar dacă te afli în întuneric total.

Aparițiile unor asemenea „viziuni” sunt foarte similare cu visele, dar spre deosebire de acestea, ești pe de-a-ntregul conștient atunci când le percepi.

S-ar putea să vrei să-ți concentrezi atenția asupra acestor „viziuni” atunci când apar și să încerci să înțelegi DE CE mintea ta le generează și **ce poți învăța** din ele.

Multe dintre aceste viziuni vor fi *interactive*, ca și visele.

Sunt multe motive pentru care aceste viziuni apar, de exemplu:

- Pot veni din propria ta memorie. Poate fi ceva ce ai văzut mai de mult
- Pot fi soluții la problemele tale sau sugestii asupra ceea ce ar trebui să acorzi atenție pe drumul tău către o soluție
- O „viziune” poate fi un mesaj de la altcineva. În starea de minte foarte liniștită poți recepționa un gând de la altă Rațiune Individuală *dacă el este direcționat către tine*. Explorează această posibilitate. Dacă este de la altcineva – ar trebui în cele din urmă să *simți* cine este acea persoană doar dorindu-ți asta, dar *numai* în timpul contactului.

- Pot fi imagini din psihosferă [1] – cunoscute și ca înregistrări akashice
- Pot fi imagini ale REALITĂȚII din altă locație. Dacă poți identifica locația – încearcă să verifici mai târziu
- Pot fi mesaje de la Sinele tău Superior pentru a te inspira și motiva în expediția ta de a „face” lucruri în Viață.
- Ca și multe vise, pot fi „teste” ale maturității tale spirituale, conduse chiar de către propria ta Rațiune și Sine Superior. Aceste teste îți permit să-ți „verifici” atitudinea și alegerile fără să experimentezi consecințele lor. Ca rezultat, vei deveni mai bine pregătit să-ți exerciți Libertatea de a Alege atunci când vei „face” efectiv ceva.

Concentrarea pe „viziuni” poate fi practică de asemeni, încercând să-ți controlezi visele. Încearcă. Adu-ți aminte să-ți folosești Rațiunea pentru a explora visele *în timp ce visezi*.

Stadiul cel mai avansat este acela în care obții capacitatea de a crea propriile viziuni în mod controlat și interactiv, crescând treptat complexitatea, domeniul și aplicațiile lor.

Concentrarea asupra „sunetului interior”

Aceasta este una din tehnicile secrete, pe care multe Rațiuni Individuale avansate din trecut le-au folosit pentru a iniția separarea conștiinței lor de trupul fizic și astfel să poată examina „lumea de dincolo” fără să moară.

Începe într-o cameră perfect silențioasă. După menținerea „minții tăcute” în timpul unei perioade de meditație – încearcă să devii conștient de „sunetul interior” care rezonază în mintea ta.

Atenție, nu vorbim aici de sunetul respirației sau bătăile inimii – doar de sunetul care este în **mintea** ta.

Explorează acest sunet. Apoi încearcă să-i identifici Sursa. Prin concentrare, încearcă să „localizezi” Sursa „sunetului tău interior”. Pastrând o completă relaxare a corpului tău fizic, caută intensitatea maximă și cea mai înaltă frecvență a acestui „sunet interior”.

În cele din urmă (ceea ce se poate întâmpla spontan sau după mulți ani de practică) vei atinge o stare în care „sunetul interior” devine atât de puternic, încât îți se va părea aproape insuportabil, dar numai prima dată. Nu te teme – este ceva normal.

Atunci când ești suficient de aproape de Sursa sunetului interior, ar trebui să găsești începutul unui „tunel” – același „tunel” de care vorbesc cei ce au experimentat moartea clinică și s-au întors la viață.

[15]

Pentru a localiza „tunelul” într-o asemenea stare, caută Lumina „de dincolo”. Lumina nu va fi, la început, mai mare decât o stea îndepărtată. Încearcă să-ți focalizezi atenția asupra stelei spre a nu o „pierde”.

Apoi, prin concentrare, caută să te „apropii” de Lumină. Dacă reușești, vei avea senzația unei călătorii cu o viteză fenomenală spre Lumină, chiar dacă corpul tău fizic este perfect nemișcat. Totul în jurul Luminii va crea iluzia unui „tunel”. Este o iluzie, fiindcă dacă îți exerciți Libertatea de a Alege să te oprești pe drum – te vei găsi printre stele, iar spațiul ți se va părea distorsionat.

Atunci când reușești să te apropii de Lumină – aceasta va deveni foarte strălucitoare iar apoi va depăși luminozitatea Soarelui. Ceea ce percepem ca fiind Lumina – este de fapt Sinele nostru Superior [1] – interfața noastră personală cu Marea Rațiune.⁶

Cât de departe poți merge de-a lungul acestui „tunel” depinde de cât de bun este *motivul* de a ajunge acolo încă de la început. Rezultatul final nu va depinde numai de tine – dar și dacă Sinele tău Superior va dori să te primească la el. Poți chiar negocia – tu ai Libertatea de a Alege în orice moment. Nu uita asta niciodată.

Atunci când ești *admis* la Sinele tău Superior – beatitudinea nu poate fi descrisă în nici o limbă omenească.

⁶ Organizația pentru Conștientă în Univers nu face obiectul acestei cărți. O parte esențială a Proiectului Conștient al Universului este un sistem inteligent de *filtrare a informației* care împiedică poluarea Marii Rațiuni de către minți primitive. Referința care descrie cel mai bine aceste aspecte este cartea [1]. Spre marea mea uimire, am putut verifica unele aspecte cheie ale acestui mecanism prin studierea Sinelui

Cel mai bine o pot descrie astfel: te simți ATÂT de iubit încât vei *leșina* de atâta Iubire. Când te vei trezi – vei crede că ai leșinat câteva secunde, dar ceasul tău va arăta că au trecut o oră sau două...

Sunt două lucruri **foarte caracteristice** întâlnirilor apropiate cu Lumina Sinelui Superior.

Primul este că *de fiecare dată* ai amintirea clară că *ai înțeles absolut tot ce ai fi vrut vreodată să înțelegi* atunci când ai ajuns la Lumină.

A doua caracteristică este că *nu îți poți aminti nici un detaliu* la intoarcerea și revenirea din starea de beatitudine. Recuperarea detaliilor poate lua zile, săptămâni, luni, ani sau chiar o viață de gândire și studiu conștient intensiv *după* întâlnirile tale cu Sinele Superior.

Se pare că toate detaliile sunt „șterse” intenționat din memoria ta. Îți amintești doar un „rezumat” al întâlnirii. De exemplu – îți amintești că nu ai pus nici o întrebare – pur și simplu fiindcă totul îți era perfect clar, dar nu îți amintești nici un răspuns anume.

Această „pierdere selectivă de memorie” din timpul experiențelor mele cu Lumina mi-a frământat mintea mulți ani. Nici un învățător n-a putut să-mi ofere o explicație satisfăcătoare. Oricum, ca și pentru orice altceva din Universul Conștient Proiectat, trebuie să fie un **motiv** pentru asta. Singura sursă care m-a ghidat către o explicație logică a fost referința [1].

Așa cum am stabilit deja, viețile noastre fizice sunt „examene” sau „teste” de a „face” lucruri. Nu trebuie să știm toate răspunsurile din memorie – trebuie să *dovedim că putem găsi răspunsuri doar prin noi înșine*.

Trebuie să dovedim că *înțelegem*, nu doar „urmăm ceea ce ne amintim”. Când îți „amintești” doar, poți uita foarte ușor și nu e nici o posibilitate de a reconstrui informația. Când *înțelegi* – nu mai poți inversa procesul, nu-i așa?

Plecând de la înțelegere – poți reconstrui orice parte a informației de care ai nevoie – chiar și într-un context nou și neașteptat. Vezi diferența?

Întâmplător, este exact ceea ce fac cei mai buni profesori atunci când își examinează studenții – ei testează *înțelegerea*, dându-le studenților să rezolve probleme neașteptate. Cei mai buni profesori nu sunt impresionați de loc dacă cineva *își amintește* lucruri fără să înțeleagă.

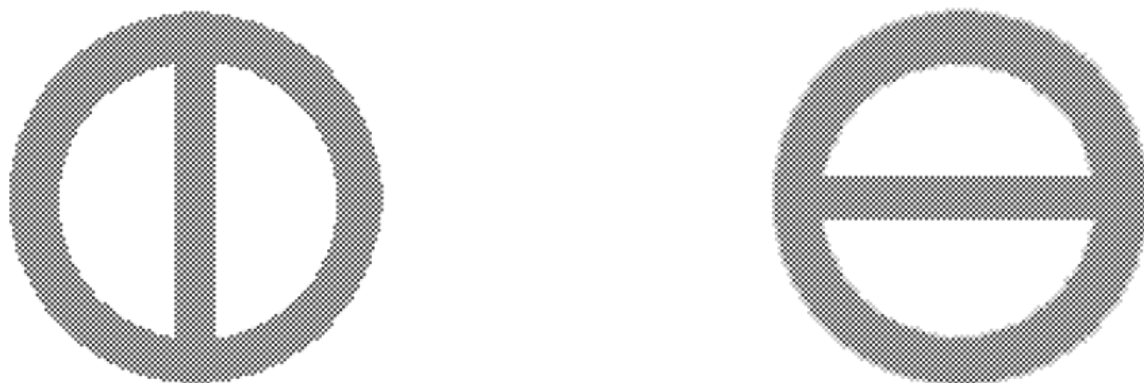
Șansa de „a face” în viețile noastre fizice permite un „test” unic pentru a determina ceea ce tocmai „ne amintim” ca o „teorie” și ce *înțelegem* cu adevărat și putem aplica într-o situație de autonomie.

Memoria este totdeauna temporară. Înțelegerea este permanentă. **Dezvoltarea Rațiunii apare numai prin creșterea nivelului de înțelegere.**

Întâmplător, acesta este și motivul primordial pentru care începem fiecare viață cu o „memorie proaspătă”. [1]

Exercițiul cu „crucea”

Ambele exerciții descrise anterior necesită o abilitate fenomenală de concentrare. Când percepi „viziunea” sau „vezi Lumina Sinelui tău Superior” este mult prea târziu să înveți cum să te concentrezi. Cel mai bine este să avem în repertoriu un exercițiu pe care-l putem practica oricând și oriunde, la muncă și cu ochii deschiși.

Scopul acestui exercițiu este de a învăța să folosim *fiecare ochi separat* și a crea imaginea combinată din două imagini individuale *în mintea ta*.

Pentru mulți oameni acesta este un exercițiu extrem de dificil, dar eu l-am găsit a fi cel mai eficient dintre toate. Diverse versiuni ale acestui exercițiu au existat în aproape toate civilizațiile antice avansate.

Pentru început, așează desenul la aproximativ 1,5 m în fața ta.

Întinde-ți brațul astfel încât unul din degete să fie la jumătatea distanței dintre ochii tăi și cercuri. Schimbă focalizarea către vârful degetului și uitate-te și la cercuri. Ar trebui să vezi 4 cercuri. Apoi, prin concentrare, încearcă să suprapui cele 2 cercuri din mijloc pentru a

vedea un cerc cu o cruce, în mijloc, între cele două. Scopul exercițiului este să menții crucea cât de mult timp poți.⁷

Acest exercițiu s-a dovedit a fi foarte benefic. 5 minute de menținere a crucii îmbunătățește semnificativ armonia corpului nostru [13] și ne ascute mintea. Cunosco programatori software care folosesc acest exercițiu cu regularitate, deoarece au constatat o sporire semnificativă a capacității de rezolvare a problemelor.

Crucea va pluti inițial, și va părea instabilă. Încearcă diverse distanțe între deget și ochi pentru a obține o cruce perfectă. Vei începe să ai rezultate după 3-5 minute, preferabil fără a clipi. Supremul beneficiu, după unii oameni [1], pare a fi după 45 de minute de concentrare continuă. Dezvoltarea abilității de a te concentra atât de mult timp necesită dedicație și exercițiu sistematic, dar, în cele din urmă, va aduce îmbunătățiri *reale* abilităților tale mentale, spirituale și intelectuale.

Conform experienței mele, cel mai bine este să începi cu un minut sau două de practică a acestui exercițiu, crescând treptat timpul în fiecare săptămână. Concentrările scurte dar intense par a fi mai bune și mai eficiente decât cele lungi dar intrerupte de lipsa îndemânării. Treptat, cu exercițiu, vei fi capabil să obții și menții crucea fără ajutorul degetului. În timpul menținerii crucii, încearcă să devii conștient de celelalte 2 cercuri, ca și de tot ceea ce te înconjoară, folosindu-ți vederea periferică.

⁷ Instrucțiuni interactive și animate despre acest exercițiu pot fi găsite online la <http://www.thiaoouba.com/seeau.htm>

Nivelul avansat de concentrare

Un braț al „cruții” pare de obicei să apară „în față” celuilalt. Aceasta înseamnă că una din imaginile tale o domină pe cealaltă atunci când ele se suprapun.

Încearcă să aduci brațul „ascuns” în față, cât de mult posibil, prin concentrare. Scopul este de a echilibra ambele imagini. Apoi încearcă să alternezi după dorință imaginea „dominantă”, prin alternarea brațului dominant la intervale de timp regulate. Când devii încrezător în controlul atins, încearcă să *menții o cruce perfect echilibrată*, fără nici un braț dominant. Încearcă să menții crucea echilibrată cât de mult timp poți.

Dacă un ochi al tău este semnificativ mai slab decât celălalt, s-ar putea să trebuiască să ajustezi dimensiunea, culoarea și/sau luminozitatea unuia sau ambelor cercuri, pentru a compensa diferența.

Dacă ai dificultăți în învățarea meditației – încearcă acest exercițiu mai întâi. Exercițiul este atât de intens, încât după câteva minute de practică, mintea ta va fi pregătită pentru o odihnă profundă. Ca rezultat, vei vedea că starea meditativă de minte calmă va apărea natural. Vei medita înainte de a-ți da seama.

De asemenea, când ești foarte supărat, iritat sau stresat – o concentrare intensă asupra crucei este un mod excelent de a intra în meditație profundă foarte rapid.

Răspunsul la atacul psihic

În aproape toate culturile de pe Pământ oamenii au descoperit cu mult timp în urmă că este posibil să manipuleze pe alții prin invalidarea și sabotarea rațiunilor lor individuale cu ajutorul *fricii* și *dezinformării aiuritoare*.

De asemenea, ei au observat că este mult mai ușor să distragi, înspăimântezi și zăpăcești, decât să inspire, înveți, informezi sau să promovezi bunăstarea. Ca și cu apa – este mult mai ușor s-o poluezi decât să o purifici de contaminanți sau chiar să o menții curată.

Curând s-a înțeles că asemenea tulburări telepatice (psihice), ca și toate mesajele telepatice, pot fi *directionate* către anumiți oameni pentru a obține anumite schimbări în comportamentul lor, a induce boli sau chiar a cauza moartea.

De exemplu, este bine cunoscut faptul că în Papua Noua Guinee unii băștinași pot face rău sau chiar ucide dușmanii la mari distanțe, doar prin **concentrare**. Așa numita “magie neagră” sau “voodoo” sunt doar utilizări abuzive ale capacităților naturale, în scopul înspăimântării și confuzării rațiunii și Liberului Arbitru al persoanei țintă.

Vorbind deschis despre chestiuni ca Libertatea de a Alege și dezvoltare conștientă, publicându-mi gândurile pe Internet pentru a fi văzute de toată lumea, am fost expus unor critici intense ale unor oameni care controlează mari turme de adepți și care promovează doctrine ce suprimă Liberul Arbitru individual și progresul conștient pe Pământ.

La un moment dat, 70.000 de fanatici, conduși de preoți din Detroit, având mai multe Doctorate în filozofia spălării creierelor, au executat o “intervenție” colectivă asupra mea (2 mai 1997 “Conferința Păstrătorilor Promisiunii” la stadionul Pontiac Silverdome în Detroit, MI, USA).

Cum să faci față unui atac psihic? De vreme ce suntem Rațiuni Individuale cu Potențial Nelimitat, avem deja tot ceea ce ne trebuie pentru a ne proteja autonomia și a ne continua progresul individual conștient.

Cel mai important lucru este să înțelegem că orice rău poate fi făcut *numai dacă noi, în mod conștient, suntem de acord cu liberul nostru arbitru* să fim vătămați sau influențați.

Nu există nici o forță în Univers care să-ți poată lua Libertatea de Gândire. Nici chiar Marea Rațiune. Numai *tu însuși* o poți ceda.

Așa numitul “atac psihic” implică de obicei cererea sau ordinul ținând *să invadeze conștiința și Liberul Arbitru al cuiva.* În caz de succes (adică acceptată și adoptată de destinatar) o asemenea sabotare a conștiinței poate afecta grav sănătatea și bunăstarea persoanei “țintă”.

De vreme ce toți oamenii evoluți sunt conștienți de Scopul Universului [1], atacurile psihice nu pot proveni decât de la rațiuni foarte primitive. De aceea chiar și efortul colectiv al 70.000 de oameni uniți conștient și sincronizat împotriva unei persoane, nu pot produce decât tulburări limitate de conștiință.

Cea mai bună strategie de protecție, este să te folosești cel mai bine de facilitățile Rațiunii tale Individuale și să nu uiți că ea are un Potențial Nelimitat. Pentru a crea condițiile optime de folosire a Rațiunii tale – ai nevoie să-ți restabilești „calmul mental” cât mai rapid posibil. Abilitățile dobândite în timpul practicării meditațiilor regulate devin pur și simplu de neprețuit.

Dacă te aștepti la o situație dificilă – îți poți folosi Rațiunea pentru a elabora un „plan” inteligent cu care să faci față în avans. Ce plan?

Cel mai important de știut este că *în timpul* unui așa numit „atac psihic”, mințile tuturor celor implicați sunt în comunicație directă.

Te poți folosi de avantajul unei asemenea conexiuni pentru a-ți transmite mesajul tău.

Dacă-ți vei comunica frica, oamenii din partea cealaltă vor simți „puterea” asupra ta și s-ar putea chiar să-i bucure asta. Dacă îți poți reinstaura și menține claritatea minții, ei nu vor avea nuci un feedback și se vor simți neputincioși.

Te rog, **asigură-te** că ai atins o stare de calm mental, înainte de a comunica orice înapoi.

Ce ar trebui să comunici? Iarăși, tu ai Libertatea de a Alege să iei decizia potrivită, în funcție de natura invaziei, de personalitatea ta și de scopul răspunsului tău. Sunt câteva opțiuni, dar, ca întotdeauna, cel mai bine este să acționezi în armonie perfectă cu Scopul Universului. Îți amintești care este?

Dezvoltarea Rațiunii tale și învățarea experimentării celor mai sublime sentimente posibile pe care ți le poți imagina.

De aceea, trimiterea unui mesaj de Iubire este cea mai înțeleaptă opțiune. Iată și dovada.

Cei mai mulți invadatori telepatici sunt oameni cu rațiune inferioară care n-au experimentat *cu adevărat* niciodată să fie iubiți, indiferent de toate greșelile pe care le-au făcut. Oricum, ca și orice alt organism viu din Univers, sunt suficient de sensibili pentru a emite și recepționa *sentimente* telepatic. Atunci când se simt dintr-o dată *iubiți*, senzațiile lor sunt *atât* de plăcute, încât încep să le *placă*. Atunci când le place să se gândească la tine, de fapt, ei încep să *te placă*. Dar asta înseamnă că „mesajul tău de iubire” ți-a transformat „dușmanul” în cineva care de fapt te place!

Deci, dintre toate răspunsurile posibile, mesajul de iubire este cel mai puternic, deoarece el chiar **poate** schimba oamenii.

Asta este exact ceea ce numeroase Rațiuni Individuale evaluate au făcut în trecutul antic pentru a topi inimile marii majorități a „inamicilor” lor. Asta este exact ceea *aveau în minte* atunci când învățau oamenii „*să-și iubească dușmanii*” [1],[3],[5].

Deși mesajul de iubire este de departe cel mai bun răspuns posibil, este cel mai dificil mesaj care-ți poate veni în minte când ești atacat. E nevoie de o puternică auto disciplină și maturitate spirituală pentru a iubi cu adevărat pe cineva care încearcă să-ți facă rău.

Cel mai eficient mod de a-ți trimite mesajul de Iubire este cu ajutorul Sinelui tău Superior. De ce?

Fiindcă Sinele tău Superior are legătură directă cu Sinele Superioare ale tuturor celorlalți invadatori, conferind mesajului tău o arie de răspândire aproape nelimitată. Principalul este să *ceri* ajutorul Sinelui tău Superior și să-i fii recunoscător când îl primești.

Nu este suficient să spui sau gândești “cuvinte”. Trebuie *crezi* ceea ce gândești sau ceri. Ce se întâmplă atunci?

În cazul meu, știam momentul aproximativ al atacului dinainte, așa că am hotărât să-l aștept cufundat în meditație, concentrându-mă asupra “cruții”. Am recunoscut momentul “atacului” ca pe un scurt disconfort în piept. Apoi mi-am focalizat cele mai bune sentimente pe care mi le-am putut imagina în acel moment și mi-am rugat Sinele Superior să mă asiste în trimiterea mesajului meu de iubire către toți cei ce încercau să-mi facă rău.

După puțin timp, întreaga cameră în care mă aflam, având pereți albi și nici o piesă de mobilier, s-a colorat în roz sub ochii mei. Aveam senzația că mă aflu într-un “nor roz” ce mă înconjura din toate direcțiile.

Am simțit un val de energie de-a lungul coloanei vertebrale, o senzație familiară a activității Sinelui meu Superior. Am simțit că tentativa de a mă controla a fost repetată după circa 5 minute, dar de această dată n-am mai simțit nici un disconfort, înainte de a-mi transmite mesajul de iubire din nou.

Mai târziu am cântat la chitară, rugându-mi Sinele Superior să mă ajute să-mi transmit muzica tuturor celor ce se gândeau la mine, indiferent de motiv. Nu m-am simțit nici un moment amenințat. Din contră, după această experiență, m-am simțit mult mai energizat și inspirat. A fost pentru mine o lecție importantă și memorabilă.

Măsurarea progresului

Cum ne putem măsura “progresul” pe Pământ?
Cum măsurăm “succesul”?

Nu folosim noi **banii** ca măsură a progresului și succesului?

Câți oameni cunoști care-și focalizează viața asupra câștigării banilor?
De ce atât de mulți dintre noi, pe Pământ, suntem atât de obsedați de bani?

Este o *credință* că acumularea de avuții materiale reprezintă o “siguranță” pentru viitorul nostru? Ce siguranță? Ce viitor?

Alexandru cel Mare a cucerit întreaga lume a timpului său. Avea orice avuție materială pe care și-ar fi putut-o dori. Pe patul de moarte, i-a chemat pe toți cei din jur și a spus: “Nu pot lua *nici una* din avuțiile mele acolo unde merg acum...”. Acestea au fost ultimele sale cuvinte. De-abia în ultima clipă a vieții sale a înțeles nonsensul acumulării de bunuri materiale.

Am demonstrat deja, că nu poate exista nici o limită în calea evoluției Rațiunilor noastre Individuale. Rațiunea există dinainte de a ne naște și va exista și după ce corpurile noastre fizice actuale vor înceta să mai funcționeze. De vreme ce Rațiunile noastre Individuale trebuie să existe la infinit, putem alege să trăim un număr nelimitat de vieți în diferite corpuri fizice. Noi avem Libertatea de a Alege.

Prin cultivarea atașamentului pentru bunurile materiale, *ne limităm conștient conștiința* noastră și astfel ne limităm alegerile – nesocotind alte opțiuni ca fiind neimportante.

Fără să conștientizăm măcar, programăm grave limitări proprii noastre conștiințe și rațiuni, chiar *noi înșine*.

Natura și realitatea materială nu au decât rolul de la Început – să ne **ajute în dezvoltarea Rațiunii noastre**. Putem experimenta sentimente superioare cum ar fi Iubirea și ne putem savura cu adevărat existența conștientă doar atunci când Rațiunea noastră Individuală este suficient de evoluată.

Crezi că banii pot fi utilizați pentru a măsura gradul de dezvoltare a unei Rațiuni Individuale? Sunt banii o măsură a inteligenței?

Pot fi rațiunea și inteligența cumpărate cu bani? Poate fi Iubirea cumpărată cu bani? (Unii spun că da, și că asta depinde de sumă. Dar este aceea oare, Iubire adevărată? Știu ei cu adevărat ce este Iubirea?)

Sunt banii o bună măsură a gradului de înțelegere a Naturii și Universului?

Unii oameni încearcă să măsoare daunele aduse Naturii prin suma de bani necesară „reparării” sau „curățirii” mediului, dar este asta o bună măsură? Înțelegem noi oare de ce este natura proiectată așa cum e?

Este clar că în domeniul Rațiunii, putem obține doar ceea ce năzuim să obținem. De exemplu, studiind limbile străine, nu ne putem aștepta să devenim ingineri.

Alegând diferite măsuri ale succesului, tindem efectiv să obținem rezultate total diferite.

În particular, năzuind către dezvoltarea maximă a Rațiunii Individuale și căutând să câștigăm o sumă maximă de bani, sunt două direcții total diferite, ducând la rezultate finale total diferite.

Vezi diferența dintre aceste două atitudini?

Năzuința către dezvoltarea Rațiunii noastre ne deschide noi orizonturi în orice stadiu al evoluției noastre. Cu cât înțelegem mai mult, cu atât ne sporim capacitățile de a înțelege și mai mult. Nu există nici o limită pentru ceea ce putem învăța și ceea ce putem deveni, în cele din urmă, în Univers. Nu e nevoie să mai spun că și opțiunile noastre, care depind în mare măsură de ceea ce putem imagina și înțelege, se extind o dată cu nivelul nostru de progres. În fiecare clipă avem o Libertate de a Alege neîngrădită. Cu cât devenim mai inteligenți, cu atât mai multă satisfacție și împlinire vom experimenta din existența noastră conștientă. [1]

Să examinăm acum consecințele folosirii *banilor* ca măsură a „progresului” și „succesului” pe Pământ. În particular, să examinăm consecințele atitudinii de a strânge *cât mai mulți* bani.

Când analizezi procesul de acumulare a unui *imens* câștig material (fie că este exprimat sau nu în bani) – asta se întâmplă numai atunci când cineva profită de mulți alții.

Negustorii fac „profit” cumpărând produse și apoi vânzându-le la un preț mai mare. Motivați de profit, negustorii tind să-și forțeze furnizorii să-și scadă prețurile și să-și forțeze clienții să plătească prețuri mari – prin orice metode.

Dezinformând pe toată lumea cu privire la costurile reale ale operațiunilor lor, monopolizând resursele etc. – negustorii profită și de furnizori și de clienți.

Procese similare se desfășoară în aproape orice activitate motivată de câștigul material. Se profită de oameni.

Unele modalități de câștig sunt bazate explicit și fără scrupule pe păcăleală și înșelătorie. De exemplu, cele mai bogate secte religioase de pe Pământ și-au strâns bogăția convingând oamenii să le doneze bunurile lor, pentru „un loc în paradis” după moarte. Nu e nevoie să mai spun că activitatea acestor secte este focalizată pe menținerea oamenilor în ignoranță, confuzie și dezinformare cu privire la Scopul Universului, în cel mai înalt grad posibil – doar pentru a-și maximiza profiturile. Îți dai seama că unele din aceste secte propovăduiesc până și în ziua de azi „frica de Dumnezeu” și oamenii chiar îi cred?

În zilele noastre (1999 AD) avem ocazia unică de a observa rezultatul unui astfel de „sistem de a profita de alții”, existent de ceva vreme. Oamenii au devenit atât de acaparați de sistemul câștigului material încât nici nu-și mai pot *imagina* orice altă alternativă. În cele din urmă, bogății devin tot mai bogăți iar săracii tot mai săraci.

În cursa lipsită de scrupule a profitului maxim, unii „au câștigat” – au devenit cei mai bogăți. Aceștia, ascunși în spatele numelor băncilor și companiilor lor, controlează efectiv întregul „sistem” de pe Pământ. Prin bogăția lor, pot controla efectiv aproape orice activitate de pe Pământ după bunul lor plac – pur și simplu pentru că oamenii *sunt condiționați* să facă aproape orice pentru bani.

O mare majoritate a oamenilor, incluzând guverne și comunități științifice, sunt efectiv „marionete” ale banilor și ale sistemului monetar global.

Putem rezuma rezultatele adoptării „banilor” ca măsură a succesului?

Ce se întâmplă cu dezvoltarea rațiunii individuale? Nu este ea descurajată și chiar ridiculizată? **Nu este rațiunea umană poluată cu iluzia că progresul poate fi obținut acumulând bani?**

Dar Libertatea de a Alege? Nu este ea compromisă atunci când oamenii sunt *forțați* să devină total dependenți de sistemul monetar și materialist care le este impus?

Dar sentimentele umane într-un astfel de sistem? Poți să le examinezi pe-ale tale? Nu-i așa că „sistemul” induce invidie pentru cei bogați și dispreț pentru cei săraci? Nu-i așa că aceste sentimente duc la certuri permanente și conflicte? Nu vezi?

Și acum să vedem cine controlează „sistemul”.

Cine sunt acești bogați care obțin cu atât mai multă putere cu cât sistemul există de mai mult timp?

Nu sunt cei mai lipsiți de scrupule și de milă oameni de pe Pământ? Nu sunt cei mai răi dintre cei mai răi de pe întreaga planetă? Nu sunt maeștrii dovediți ai ipocriziei și înșelăciunii? Ezită ei să inducă și să perpetueze conflicte și războaie doar pentru a acționa ca „pacificatori” în propriul lor beneficiu?

Atunci când adoptăm banii ca măsură a „succesului” – creem un mecanism unic în care cei mai răi oameni de pe planetă ajung în cele din urmă în vârf și încep să-i conducă pe ceilalți. Nu e fascinant?

Iată cum, atitudinea materialistă conduce la o situație cu totul specială din punctul de vedere al dezvoltării Rațiunii Individuale.

În societatea materialistă, Rațiunile Individuale sunt supuse tentativelor sistematice de suprimare și invadare a autonomiei lor de către cele mai mediocre și primitive minți care există.

Deci, banii și atitudinea materialistă asociată cu ei sunt unele din cele mai grave pericole la adresa Rațiunii Individuale ce pot afecta grav evoluția sa.

Oricum, o asemenea situație devine și o lecție fascinantă pentru acele Rațiuni Individuale care au ochi și **văd...**

Îți amintești cum experimentarea contrastelor extreme poate accelera înțelegerea noastră?

Totul ține de Libertatea de a Alege, nu-i așa?

Educația copiilor

Crearea condițiilor optime de dezvoltare a Rațiunii Individuale ar trebui să fie principala preocupare a sistemului de educație, ești de acord?

Din nefericire, sistemul de educație de pe Pamântul de azi pare a face exact opusul.

În realitate – fie că studenții excelează, petrec, joacă fotbal sau pur și simplu doar se află în treabă – ei promovează. Diferențele dintre note sunt minime. Școlile se concentrează asupra „ratei de promovabilitate” deoarece aceasta este legată direct de „viabilitatea financiară” a lor.

Sistemul elimină orice motivație de orice fel de a dezvolta Sinele, deoarece nu există o recunoaștere a individualității, nici a Rațiunii și nici a Inteligenței.

Oricine încearcă să pună întrebări sau să manifeste orice semn de inteligență – este ridiculizat sau chiar penalizat, fie că e student sau profesor.

Te surprinde că atât de mulți copii se plictisesc?

*„Realitatea este plictisitoare numai pentru cei ce nu știu **nimic** despre ea.” [17]*

Îi învățăm pe copiii noștri suficiente lucruri despre Realitatea Universului? Nici măcar nu începem...

Într-o zi, un profesor de școală primară l-a „pedepsit” pe un copil pe care îl știu fiindcă și-a exprimat plictiseala și dezamăgirea față de „stupiditatea” multor activități tipice de la școală. Profesorul l-a pus pe copil să scrie 100 de propoziții. Acesta a scris „100 de propoziții” și a spus în 10 secunde „Am terminat!!!”. Crezi că a fost recompensat pentru inteligență?

Ca profesor universitar la o Universitate Australiană de prestigiu, am avut ocazia să predau studenților de **anul întâi** un curs opțional de „Măsurători Laser” la Facultatea de Inginerie. Când am ținut cursul în **primul semestru** al anului – interesul studenților a fost extraordinar și am putut prezenta chiar noțiuni avansate. Multe referate ale studenților erau chiar mai bune decât unele lucrări de „sfârșit de an”. Atunci când am ținut exact același curs în **al doilea semestru** al anului – nimeni nu mai era interesat de nimic. Am fost nedumerit, fiindcă același lucru se repeta an după an. De ce dispare complet motivația studenților după primul semestru? Într-o zi, unul din cei mai buni studenți a explicat:

„Când vii la Universitate din Liceu – ai multe speranțe. Subiecte interesante chiar îți atrag atenția și imaginația. Apoi vezi rezultatele la sfârșitul semestrului și – devii deprimat. Cei ce sunt deștepți și învață ca și cei ce doar s-au aflat în treabă, au note aproape similare. Toată lumea a trecut... Deci, în următorul semestru nu mai înveți de loc – decât dacă vrei să râdă toți de tine...”

Vezi cum „sistemul” elimină motivația auto-dezvoltării și favorizează membrii perfecți ai turmei? Înțelegeți mecanismul?

Știință și tehnologie

Știința și tehnologia de pe Pământ sunt aproape integral controlate de bani și de sistemul monetar. Nu sunt bani – nu e cercetare. „Cunoașterea” este considerată o „proprietate”. Savanții par să se concentreze aproape total asupra realității materiale și eventualul câștig material sau cheltuielile rămân măsura cheie a „succesului” și mândriei lor.

Savanții și inginerii nici măcar nu observă de câtă rațiune și inteligență este nevoie pentru a iniția studiul unui singur atom. Ei strivesc atomi de aproape un secol – și încă nici unul nu știe ce este în înăuntru sau cum să facă un atom. Nevoia universală de rațiune și inteligență este chiar sub nasul lor – și totuși n-o văd.

De vreme ce organizarea mediocră de azi ignoră total o astfel de nevoie – tehnologia este folosită în primul rând *împotriva* dezvoltării Rațiunilor Individuale și a Naturii.

Orice invenție potențial semnificativă este transformată într-o armă sau o unealtă de dezinformare. Tehnologia este folosită pentru a înspăimânta oamenii și a le ține Rațiunile Individuale schilodite sub control.

Ce se întâmplă dacă tehnologia este folosită de oameni fără suficientă maturitate intelectuală și spirituală?

Ce s-ar întâmpla dacă am lăsa un copil de 5 ani să piloteze un avion sau să conducă o mașină pe autostradă?

Nu este catastrofa cel mai probabil rezultat?

De aceea, „tehnologia materială, fără cunoaștere spirituală ne va conduce către o catastrofă globală pe Pământ”[1].

Pentru a evita o catastrofă – trebuie să înțelegem CE facem și DE CE.

Ți-ar place să fii condus de cineva care nu știe de loc încotro să meargă și pentru ce?

Ești SIGUR că cei ce încearcă să-ți dea sfaturi au vreo idee?

Întregul Univers material pare a nu fi altceva decât o perturbație a Nimicului Unic. Perturbație care a fost atât de mare și de bine proiectată, încât oscilațiile (vibrațiile) care au urmat sunt încă foarte rapide și intense.

Unele din vibrațiile stabile, sau „unde staționare”, ne apar ca „atomi”. Acești atomi sunt atât de inteligent proiectați, încât chiar și organismele vii pot fi compuse din ei.

Orice este material în Univers este o oscilație. Într-o zi, într-un viitor îndepărtat, toate aceste vibrații s-ar putea opri.

Unicul scop al existenței noastre materiale este să ne dezvoltăm Rațiunea Individuală. Tot ce este material este temporar.

Nu ar trebui ca tehnologia materială să ne **ajute** la dezvoltarea Rațiunii noastre Individuale?

„*Omul există fizic pentru unicul scop al dezvoltării spirituale...*” [1]

Din nefericire, „știința și tehnologia” noastră, după sute de ani de dezvoltare, n-a dezvoltat mult mai mult decât un simț al mândriei și autorității.

Care sunt **motivele primare** ale dezvoltării **tehnologice** pe Pământ? Nu pentru a câștiga bani? Pentru a câștiga timp? Pentru a face oamenii dependenți de „gadgeturi”? Pentru a dobândi autoritate, putere și avantaje față de alți oameni?

Înțelegi cât de irelevante sunt aceste motive în contextul Marelui Plan? Înțelegi că acțiunile care care urmează acestor motive violează direct Scopul Universului?

Poți să-mi spui care sunt cele mai vizibile rezultate ale tehnologiei de azi, pe Pământ?

Nu cumva o distrugere accelerată a Naturii? Poluarea ecosistemelor și a ocupanților lor, până la extincție? Aroganța că „putem face orice dacă avem bani să plătim pentru asta?”

Nu sunt aceste „rezultate” evidența monumentalei noastre ignoranțe și nesocotiri a Scopului Universului?

Nu înțelegi că fenomene meteorologice extrem de violente cum ar fi „cicloane ucigașe”, furtuni extreme, uragane, inundații, tornade, care se întâmplau o dată la câțiva ani, acum se întâmplă aproape săptămânal? Înțelegi că acesta este rezultatul direct al poluării accelerate a atmosferei la scară planetară?

Planetele bune sunt greu de găsit, nu-i așa?

S-ar putea să fii impresionat de unele „realizări” aparente ale tehnologiei, cum ar fi automatizarea și computerele.

Înțelegi că devenind din ce în ce mai dependent de lejeritatea de a apăsa pe un buton, de fapt îți schilodești abilitatea de a gândi? Înțelegi că aglomerându-ți rațiunea cu „manuale de utilizare” și „taste de apăsat”, ai putea deveni mai degrabă un robot în cadrul sistemului decât un cetățean conștient al Universului?

Cu toate că mulți savanți de azi par a fi concentrați asupra dezvoltării propriilor lor rațiuni, lor le scapă total Scopul Universului și principiile cheie ale Proiectului său. Ei își mențin arii de expertiză foarte înguste și de obicei, nu apreciază de loc felul în care munca lor se relaționează cu Marele Plan al Universului.

Foarte puțini oameni au destulă imaginație pentru a *admite posibilitatea* existenței Marelui Plan. Înțelegi cât de puțini sunt savanții care insistă că „*Dumneueu nu dă cu zarul*” așa cum spunea Albert Einstein?

Ca rezultat al acestei lipse de viziune, savanții se complac în a crede că „știu”. Protejarea doctrinelor și a autorității prevalează asupra comunicării adevăratelor descoperiri.

Jurnaliști iresponsabili întăresc și amplifică considerabil iluzia că „*există undeva savanți care știu cum să rezolve orice problemă*”.

Te mai surprinde faptul că **prevalează atitudinea de nesocotire și lipsă de respect pentru Natură?**

Dacă îți închipui că știința pe Pământ e „avansată” – mai gândește-te. Savanții de pe Pământ nici măcar nu sunt conștienți de unele din cele mai elementare Legi ale Fizicii. Să-ți prezint o dovadă.

Gravitația. Există ceva mai fundamental decât gravitația? Îți dai seama că întreaga „știință” de pe Pământ, nici până în ziua de azi nu poate măcar să explice gravitația?

Îți dai seama că cea mai mare parte a poluării Pământului este generată de „lupta” cu gravitația; pentru a ridica obiecte și/sau pentru a le mișca din loc?

Îți dai seama că nici un savant de pe Pământ nu poate explica azi, **de ce** nu cădem de pe planetă în spațiu? Ei încă mai caută „originea masei”...

„Dacă nu poți vedea ceea ce poate fi văzut – cum poți spera să înțelegi ceea ce nu poate fi văzut?” [2]

Dacă *roata* este o idee atât de bună, de ce atunci, **nimic** din Natură nu se mișcă pe roți? De ce planeta noastră nu se rostogolește pe roți în jurul Soarelui? E cam grea, nu-i așa?

E oare imaginația ta atât de constipată încât nici măcar nu poți **admite posibilitatea** unei soluții mai inteligente?

Proiectul Marii Rațiuni desfășurat în fața ochilor tăi este ATÂT de inteligent încât este chiar simplu. Nu sunt soluțiile simple și cele mai frumoase?

Întâmplător, îți amintești că **frumusețea** era unul din principalele scopuri ale Proiectării Universului, încă de la început?

Probabil că ai început deja să te întrebi – „putem face ceva?” De vreme ce nu putem schimba pe nimeni altcineva, decât pe noi înșine, aș dori să îmi ofer contribuția voluntară:

Ca o Rațiune Individuală cu Potențial Nelimitat, lansez **personal** o provocare **întregii comunități științifice** de pe Pământ, cu toate computerele și laboratoarele lor, să explice gravitația. S-o genereze. S-o învingă. S-o înțeleagă.

Să descopere încă un principiu și mai inteligent în Proiectul Universului. Să înceteze poluarea Naturii și a Planetei până la distrugere doar pentru a ridica obiecte și a le mișca din loc.

Crezi că omenirea de pe Pământ este pregătită să stopeze dezvoltarea armelor din orice nouă „descoperire”? De îndată ce se va întâmpla asta – voi accepta provocarea de a cuceri gravitația. Deschis, în fața publicului, astfel încât oricine să poată vedea de ce este capabilă o Rațiune Individuală – o dată ce își descoperă Potențialul Nelimitat și își exercită Libertatea de a Alege.

Ai vrea să mi te alături?

Dacă insiști că nu poți decât să te târăști – s-ar putea să nu înveți niciodată să zbori...

Evoluția

Dar teoria evoluției?

Am să citez o întrebare pusă într-un discurs strălucit la prestigioasa Academie Rusă de Științe.

„Dacă evoluția e adevărată – de ce atunci toate fetele se nasc încă virgine? S-ar putea să fie vreo slăbiciune în teoria noastră...”

Atunci DE CE vedem dovezi ale evoluției acționând asupra multor specii de pe Pământ?

Pur și simplu fiindcă evoluția se **petrece în Rațiune**. Schimbările fizice și fiziologice apar numai atunci când cineva ÎNVĂȚĂ conștient ceva. Trebuie să admiți că **învățarea este mai degrabă un proces al rațiunii** decât al cărnii.

De exemplu, bacteriile pot ÎNVĂȚA să trăiască în timp ce sunt atacate cu antibiotice. Ele nu-și dezvoltă nici un alt talent, sau nu evoluează în nimic altceva decât tot în bacterii – ele își dezvoltă un talent **foarte particular** necesar supraviețuirii. Ele **tind** să-l dezvolte. Nu există coincidențe.

Este interesant de notat că această învățare survine pe parcursul multor generații. Nenumărate generații de bacterii trebuie să moară înainte ca bacteriile să-și dezvolte un nou talent. De multe decenii credem că putem ucide cu succes bacteriile. Deci, cum pot învăța bacteriile **de azi** de la generațiile de bacterii **MOARTE** de mult?

Faptul continuității conștienței dincolo de durata unei vieți, dovedită mai devreme în această carte, este o explicație foarte logică. [1] [10]

Din exemplul de mai sus, devine foarte clar că s-ar putea ca încercarea de a „ucide” orice ființă vie – fie ea și atât de mică precum o bacterie - să nu fie o idee prea bună. De vreme ce orice creatură vie este inteligentă – s-ar putea să ÎNVEȚE mai degrabă să lupte cu noi, decât să coexiste cu noi. Pe termen lung, asta înseamnă că făcând rău oricărei alte ființe vii, ne facem rău nouă înșine.

De asemenea, dacă alte forme de viață au evoluat din bacterii, așa cum proclamă unele teorii, de ce n-a văzut nimeni **vreodată** bacteriile evoluând în orice altceva decât tot în bacterii?

Observând Natura înconjurătoare trebuie să concluzionăm că pentru a atinge „armonia” – o uriașă multitudine de specii trebuie să existe **SIMULTAN**.

De exemplu, bacteriile au nevoie de resturi organice de la alte creaturi vii și orice altă creatură vie, inclusiv oamenii, au nevoie de bacterii pentru a trăi.

Simbioza și coexistența unei multitudini de specii este esențială **de la început** și este esența Proiectului Conștient al Universului.

Nu e o coincidență faptul că, coexistența este, de asemenea, și un mediu excelent pentru dezvoltarea rațiunii?

Libertatea de a Alege

„Cine ești?
Cum trăiești?
Ce vei deveni?” [2]

Nu ești tu Rațiunea Individuală cu potențial nelimitat pentru a ți-o dezvolta?

Nu ai tu o autonomie nelimitată și Libertatea de a Alege?

Nimeni altcineva nu-ți poate dezvolta rațiunea – numai tu însuși o poți face.

Nimeni altcineva nu poate experimenta Iubirea și beatitudinea pentru tine – numai tu însuși poți învăța să le experimentezi.

Tu ești o INDIVIDUALITATE cu un SCOP. Nu vezi?

Teorii ca “suntem toți Unul” nu explică NIMIC despre Realitatea Universului. Urmându-le ne vom schilodi în mod direct rațiunea, individualitatea și Liberul Arbitru.

Fără neîngrădita ta individualitate și necompromisa Libertate de a Alege nu există NICI O ȘANSĂ pentru tine (sau oricine altcineva) de a susține experimentarea adevăratelor Sentimente Superioare ca Iubirea.

Am putea spune că “noi toți avem o Origine comună” sau “noi toți existăm pentru același Scop” sau “suntem cu toții Frați și Surori”.
Vezi diferența?

“*Iubiți-vă unii pe alții*” este un excelent sfat despre cum să ne trăim Viața. Este unul din cele mai bune moduri de a practica Sentimentele noastre Superioare.

Cât de departe poți merge? Cât de înalte sunt sentimentele pe care **tu** poți învăța să le experimentezi?

Singura limită pe care o vei avea vreodată în Univers – este aceea pe care tu însuți ți-o vei impune.

De exemplu, dacă decizi să trăiești numai **o singură viață** și apoi să-ți stingi existența conștientă – este Alegerea Ta. Dacă insiști – **POȚI**. Nu trebuie decât să încetezi să mai gândești și să încetezi să-ți mai folosești rațiunea.

Deci, care este Destinația noastră Finală?

Oare există vreuna? Nu există limite... Singurele limite care există sunt acelea pe care singuri ni le impunem.

Cu cât înțelegi mai mult Începutul și Scopul Universului, cu atât mai bine poți înțelege Natura (manifestarea materială a Marii Rațiuni) – cu atât mai bine poți imagina și crea propria ta Destinație Finală. Nu există limite în ceea ce-ți poți imagina...

„Pericolul nu constă în moartea corpului fizic așa cum cred milioane de oameni – adevăratul pericol e MODUL ÎN CARE TRĂIM” [1]

Avem Libertatea de a Alege...

Tu ce alegi?

Cel mai dificil lucru

Știi ce este și a fost întotdeauna cel mai dificil lucru pentru mine?

Libertatea de a Alege.

Și în special –

Libertatea de a Alege să nu fac absolut nimic.

Câți oameni cunoști care să se concentreze asupra acestei singure alegeri? Știi cum să eviți tentația de a alege să nu faci nimic pentru progresul tău conștient?

Ai întâlnit tu însuși o astfel de tentație?

Am descoperit că cel mai dificil aspect al existenței mele conștiente a fost întotdeauna să găsesc suficientă motivație pentru a mă **auto disciplina** să gândesc, să-mi studiez Sinele și să năzuiesc către un progres conștient sistematic.

Cea mai mare limitare pe care va trebui să o înfrunți ești TU ÎNSUȚI.

Îți recunoști propriile limitări?

Ce ai făcut **astăzi** pentru a-ți învinge limitările?

Ego-ul

Nu îți poți elimina propriul Sine sau „ego”. Am încercat – și am eșuat lamentabil de fiecare dată.

În această carte, am demonstrat clar de ce. Suntem **INDIVIDUALITĂȚI** pentru un SCOP. **Fără individualitate n-ar fi avut nici un rost să fie creat însuși Universul.**

Încercarea de a suprima individualitatea noastră este un act violent împotriva Scopului Universului și ca atare are întotdeauna drept rezultat experimentarea nenorocirii.

Singura soluție este EDUCAREA ego-ului. Studiază-l. Educă-l. Convinge-l. Învață-l Iubirea.

Examinează-ți Sinele. Vei descoperi că **Totul** este acolo.

Desfrâu și iubire

Ură și Toleranță

Violență și Blândețe

Aroganță și Respect

Instincte animalice și Rațiune

Bucurie și Nefericire

Invidie și Admirație

Înțelepciune și Ignoranță

Înșelăciune și Sinceritate

Egoism și Generozitate

Mizerie și Inocență

Mândrie și Modestie

Cruzime și Tandrete

Totul este ÎN INTERIOR. Și chiar mai mult...

Totul TREBUIE SĂ FIE ACOLO întotdeauna.

Altfel ți-ai mai putea exercita Libertatea de a Alege?

Cum altfel ai mai putea **percepe** lucrurile dacă n-ai avea șansa de a experimenta contrastul perpetuu al contrariilor?

Vezi logica și frumusețea Proiectului?

Examinează-ți **Sinele**.

Studiază Ego-ul.

Educă-l.

Arată-i frumusețea Rațiunii tale.

Convinge-l să se dezvolte.

Arată-i toate opțiunile.

Învață-l să Aleagă conștient.

Convinge-l că **de alegerile tale depinde totul**.

Apoi învață-l să **Aleagă** Iubirea.

Această atitudine particulară, necesită, oricum, o doză fenomenală de **auto disciplină**. Nimeni altcineva în Univers n-o poate face pentru tine. TU trebuie să găsești toată motivația **ÎN INTERIOR**.

Dacă îți închipui că găsirea motivației este suficientă, mai gândește-te. Găsirea motivației **ÎN INTERIOR** este extrem de dificilă, dar menținerea ei zi de zi este și mai grea.

Sunt atât de multe lucruri care te distrag și te derutează, obstacole și scuze. Sunt atât de multe opțiuni – și **cea mai ușoară este aceea de a nu face nimic pentru progresul tău conștient**.

Totul de pinde de Libertatea de a Alege...

Crezi?

Credința și cultivarea credințelor de orice fel este unul din principalele pericole pentru Rațiunea ta Individuală. Asta include, de sigur, și credința că ceva nu este posibil.

Să-ți explic pericolul. Care este esența unei „credințe”? Nu este asumarea ideii că „nu este nevoie să știi” sau „există cineva, undeva care știe” – fără să verifici toate ipotezele și consecințele?

Adoptând o credință, alegi să nu gândești tu însuși și alegi să-ți ții Rațiunea adormită.

Intr-adevăr, nu contează că *alți* oameni „știu” sau cred ei că „știu”. Este total irelevant.

Singurul lucru care contează în Univers este ceea ce poți înțelege TU ÎNSUȘI.

A adopta și cultiva credințe este mai periculos decât dacă ți-ar exploda o bombă atomică în brațe. De ce?

Distrugerea corpului tău nu-ți poate corupe Rațiunea – singurul lucru care este cu adevărat *al tău* în Univers. Adoptând credințe, tu *alegi* să-ți menții Rațiunea Individuală poluată și constipată *cu încuviințarea ta*.

Trebuie mai degrabă să ȘTII decât să „crezi” și singurul mod de a dobândi și verifica cunoașterea este folosind și dezvoltându-ți Rațiunea Individuală.

Admite toate posibilitățile pe care ți le poți imagina.

Analizează aceste posibilități cu Rațiunea ta și încearcă să le înțelegi. Cum altfel ai putea face alegeri conștiente?

Când vei ajunge să înțelegi mai mult – noi posibilități ar putea apărea și vei avea nevoie să fi pregătit pentru a le admite și pe ele în considerațiile tale.

Fii extrem de precaut în adoptarea credințelor.

„Credințele” transformă oamenii în paraplegici intelectuali, care nu pot sau nu vor să gândească. „Credincioșii” mai degrabă urmează opinii și judecăți decât să-și dezvolte propria *înțelegere* a Universului și a prezenței lor în el.

Examinează-ți credințele. Le-ai verificat cu Rațiunea ta?

Înțelegerea este totul

Ceea ce **experimentăm** în viață este relevant doar dacă **înțelegem** ce se întâmplă și de ce. Evoluția conștiinței se produce NUMAI dacă ne sporim înțelegerea Realității.

Nici un profesor sau școală nu ne pot face aceasă parte a temelor noastre pentru acasă. Alți oameni pot ajuta cu explicații, dar în cele din urmă, fiecare trebuie să-și dobândească înțelegerea *individual*.

Cel mai bine e să ilustrez această idee cu un exemplu viu.

Imaginează-ți o *maimuță* dusă la cea mai bună universitate din lume, și lăsată să *experimenteze* cele mai bune prelegeri ale celor mai buni profesori în astrofizică. Crezi că maimuța va beneficia în vreun fel de pe urma unei astfel de experiențe?

Dacă ideea cu maimuța ți se pare dusă la extrem – încearcă să aplici exemplul de mai sus asupra oricui nu a fost interesat niciodată să înțeleagă nimic.

Nu contează câte cărți ai citit, la câte cursuri ai luat parte și despre ce. Ceea ce contează este ce ai **înțeles** de fapt din ele **astăzi** despre Univers și rolul tău particular în el.

Ce se întâmplă dacă oamenii nu înțeleg și/sau nu fac nici un efort să înțeleagă? În cel mai bun caz – își irosesc viața. Din nefericire, lipsa de înțelegere este sursa principală a nenorocirii și suferinței, atât individuale cât și colective.

Procesul prin care lipsa de înțelegere produce suferință poate fi ilustrat folosind exemplul numeroaselor scripturi antice celebre [2][3][4][5]. Citirea lor de mii de ani în fiecare zi și memorarea lor pe de rost nu ajută, dacă nimeni nu poate *înțelege* ce informație conțin, cine le-a scris, cine le-a răstălmăcit și **de ce**.

Fără înțelegerea de bază – conținutul oricărei scripturi este pervertit împotriva umanității și a Naturii. Oamenii continuă să urască, să abuzeze, tortureze și să ucidă pe alții de secole – totul în numele Domnului – pur și simplu fiindcă ei *urmează* mai degrabă texte prost traduse și pervertite, decât propria lor conștiință.

Cei cu o înțelegere limitată promovează frica de orice, inclusiv frica de Dumnezeu – doar pentru a-i ține pe oameni în confuzie și dezinformare în cel mai înalt grad posibil. Dacă îți închipui că aceste practici aparțin trecutului – iată ce se întâmplă în Irlanda de Nord sau Africa de Sud în zilele noastre. Sau vizitează orice loc de cult.

Urmând sfatul celor care demonstrează o completă lipsă de înțelegere, turme întregi de oameni încep să venereze și să slujească alți oameni, statui, mobilă, îmbrăcăminte cu sânge pe ea, ori chiar unelte de tortură.

Ai venera sau sluji un scaun electric dacă cineva foarte important a murit pe el? Ai purta la gât un scaun electric în miniatură? Și totuși, milioane de oameni venerază crucea (unealtă Romană de tortură) și chiar poartă o copie a ei la gât!!! Nu e fascinant?

Nu e nevoie să mai spun că *lipsa înțelegerii* sabotează cu succes mesajele înțelepte din trecutul antic. Unor turme întregi de oameni li se spală creierul pentru a crede că pot face orice oricui – dacă ei *cred* că îl „iubesc pe Dumnezeu”.

Partea cea mai rea este că marea majoritate a oamenilor de pe Pământ n-au citit de fapt, niciodată vreo scriptură, ei înșiși. Ei au ales să-i *creadă* pe aceia care interpretează și traduc scripturile pentru ei. Vezi diferența?

Dacă descopereai că unii oameni te-au înșelat deliberat timp de mulți ani, în interesul lor, ai mai fi crezut astfel de oameni și le-ai mai fi urmat sfaturile? Pun pariu că nu ți-ar place să se profite de tine din nou.

Din păcate, marea majoritate a oamenilor nu s-au sinchisit niciodată să verifice dacă au fost înșelați. Turme de oameni renunță voluntar la liberul lor arbitru și devin marionete în mâinile escrocilor care se prezintă ca împuterniciți ai lui Dumnezeu sau ai „Conștiinței Superioare”.

Crezi că Marea Rațiune, Inteligența care a imaginat și proiectat întregul Univers, inclusiv fiecare atom din corpul tău, ți-a dat Rațiune Individuală, potențial nelimitat, autonomie și Libertatea de a Alege, are nevoie de vreun împuternicit?

Nu ce – ci DE CE

Nu este important ce facem - ci DE CE facem.

Cu alte cuvinte, „*ceea ce contează cel mai mult nu sunt aparențele, ci ceea ce stă în spatele lor*”. [1]

Să mă explic.

Evoluția Rațiunii apare numai atunci când ne extindem **înțelegerea** individuală. Alegând conștient lucrurile pe care le facem – avem oportunitatea să ne dovedim nouă înșine că înțelegem, nu doar visăm că înțelegem.

Astfel, nu acțiunile noastre însele, ci **motivele** acestor acțiuni **în cadrul propriei noastre rațiuni individuale** sunt cele mai importante.

Să luăm ca exemplu activitatea de “a ajuta alți oameni”. S-ar părea că este întotdeauna o activitate pozitivă, nu-i așa?

Dar “a ajuta” oamenii să rămână ignoranți? Sau “a-i ajuta” să se lupte unii cu alții? Dar folosirea sintagmei “a-i ajuta pe alții” pentru a ascunde alte activități, cum ar fi promovarea dezinformării, fricii, a profita de alți oameni nevoiași, a face bani etc.? Câți doctori te vor ajuta dacă nu-i plătești? Câți vor încerca să te facă *dependent* de ajutorul lor pentru a-și maximiza veniturile?

Îți dai seama că “fațada” lui “a-i ajuta pe alții” poate avea multe motive diferite? **Motivele diferențiază totul...**

Deci, „*ceea ce contează cel mai mult - pentru evoluția Rațiunii Individuale - nu sunt aparențele, ci ceea ce stă în spatele lor*”. [1]

Analizează **motivele** acțiunilor tale. Alege motivele acțiunilor tale **conștient** și fii gata să le îmbunătățești mâine, când vei înțelege mai mult din Marele Plan. **Analiza sinceră a propriilor tale motive ar trebui să fie prioritatea ta.**

De asemenea, **încearcă să vezi motivele acțiunilor celorlalți.** Recunoașterea lor este esențială. Să ilustrez cu un exemplu.

Să presupunem că o persoană îți dă o **otravă**, explicându-ți clar ce este. Să presupunem că altă persoană îți dă **otrava într-o bomboană, fără să-ți spună** care este conținutul real al bomboanei, dar spunându-ți în schimb, „*Te iubesc*”.

Care este mai periculos? Vezi pericolul ascunderii și ne recunoașterii adevăratelor motive?

Poți vedea **pericolul justificării războaielor, violenței și crimei** ca activități de „pace” și „justiție”? [7] [8]. Înțelege cât de periculoase sunt “jucăriile” și „jocurile” care **învață și glorifică uciderea și violența?**

Poți recunoaște o minciună și o dezinformare deliberată atunci când este livrată sub forma unui „mesaj de iubire”?

Poți recunoaște glorificarea prostiei și ignoranței atunci când sunt servite ca „spiritualitate” sau „religie”?

Trecutul

Îți aduci aminte de câte ori ai căzut înainte de a învăța să mergi? Vrei să-ți amintești toate căzăturile?

Îți amintești câte greșeli ai făcut înainte de a învăța să scrii? Vrei să-ți amintești ce greșeli făceai?

Crezi că asemenea „amintiri” sunt relevante? De ce nu?

Ce și câte greșeli ai făcut în trecut – este aproape irelevant. Singurul lucru important despre greșelile din trecut este ce ai învățat în final, de pe urma lor. Cu alte cuvinte:

Singurul lucru important este ce înțelegi AZI.

Înțelegerea ta de AZI este cea care determină și limitează alegerile tale conștiente, nu-i așa?

În schimb, alegerile tale de **azi** determină gama de alegeri de **mâine**. Astfel îți definești și îți determini treptat viitorul tău în Univers.

În lumina celor de mai sus, crezi că este o idee bună să „*trăiești în trecut*” sau să lași trecutul să-ți influențeze alegerile de azi?

Concentrează-te asupra înțelegerii și alegerilor tale de AZI.

Cu cât încerci mai mult să înțelegi azi, cu atât vei fi mai capabil să înțelegi mâine. Are sens?

Viitorul

Vrei să știi viitorul? **Pentru ce?**

Poate cunoașterea viitorului să-ți sporească inteligența? Poate cunoașterea viitorului să-ți dezvolte rațiunea?

Este exact invers. Dacă ai ști viitorul, cel mai probabil ai tinde să **evii** anumite situații neplăcute și astfel ai pierde ocazia de A ÎNVĂȚA din reacțiile tale în aceste situații.

Dacă studenții ar ști dinainte întrebările de la examen – ar mai învăța ei ceva din acea examinare? Nu numim asta **a trișa**?

Din cele de mai sus, e clar că dorința de a cunoaște viitorul contravine, de fapt, Scopului Universului și Scopului existenței noastre, fiindcă sabotează evoluția Rațiunii noastre Individuale.

Deci, oricine prezice viitorul, dă dovada unei lipse complete de înțelegere a Scopului Universului și Vieții în particular. Examinarea **motivelor** lor ar putea fi un bun exercițiu pentru rațiunea ta.

Credința în „*profeții*” și *așteptarea* ca acestea să se întâmple sunt **mult mai** periculoase decât pierderea timpului. Poluarea Rațiunii cu o atitudine pasivă de *așteptare* și *speranță* într-un „miracol”, „mântuire”, „eliberare”, „iluminare”, „alinie cosmică sau planetară”, „mesager” sau „cineva care să facă ceva”, are consecințe foarte grave. Sentimentele asociate de deznădejde și inadecvare, în mod tipic întărite de ritualuri și obiceiuri ridicole, elimină motivația pentru o auto dezvoltare conștientă și deci sabotează total evoluția Rațiunii Individuale.

Cele mai multe dintre „profeții” falsifică complet relațiile cauză efect, și astfel împiedică pe adepții lor să învețe ceva despre Realitatea Universului.

Unele aspecte ale viitorului **pot** fi prezise, dar numai atunci când *înțelegem* consecințele alegerilor noastre individuale și colective – și numai atunci când *înțelegem* suficient de bine relațiile dintre *cauze* și *efecte*. De exemplu, dacă decizi să te sinucizi azi, nu te poți aștepta să mănânci o cină mâine.

Alt exemplu, și mai serios – dacă continuăm să creștem nivelul de poluare atmosferică pe Pământ ZILNIC – cataclismele care vor rezulta vor distruge în cele din urmă întreaga planetă⁸. [1][21]

Dacă vrei cu adevărat să-ți cunoști viitorul – trebuie să înțelegi cine ești tu AZI. Cu cât vei *înțelege* mai bine cine ești azi – cu atât mai bine îți vei *înțelege* VIITORUL. Viitorul Rațiunii tale este determinat *exclusiv* de alegerile conștiente pe care le faci TU ÎNSUȚI. Nimeni nu poate să-ți dezvolte Rațiunea în locul tău – tu însuți trebuie să o faci.

Cine vei deveni în cele din urmă în Univers este determinat numai de alegerile pe care le faci tu însuți.

⁸ Pericolul REAL pentru întreaga noastră „civilizație” nu provine din schimbările climatice lente ci din SUPRAÎNCĂLZIREA INTERIORULUI planetar. Vezi, te rog, referința [21] pentru mai multe detalii.

Alegerea mea

Perspectiva mea asupra vieții s-a scimbat drastic de multe ori în ultimii 40 de ani, de la o extremă la alta.

Am acționat ca un membru cuminte al turmei – doar pentru a deveni un serios „scandalagiu”, punând la îndoială orice ordin și orice doctrină cu orice ocazie. Am experimentat pericolele regimului totalitar și comunismului – pentru a descoperi limitările și capcanele societății capitaliste. Din cineva deprimat cu boli incurabile – m-am transformat într-un fanatic al auto-vindecării și întineririi [12]. Dintr-un familist perfect – m-am transformat într-un ascetic extrem care savura meditația mai mult decât somnul. Ca instructor de iahting – am absolvit un Doctorat în Fizică. După ce am înregistrat prima hologramă din lume a procesului de combustie într-un motor – am început să studiez bioplasma din jurul corpului uman [13] și am căutat să văd aura cu proprii mei ochi. Ca profesor universitar – am început să creez design vestimentar total radical [14]. Fiind un savant ortodox competent – am căutat să explorez Originea Universului prin separarea conștiinței de corpul fizic. Nu vreau să te plictisesc și cu restul listei – am vrut doar să-ți faci o idee despre gama de extreme pe care am decis să le adopt în diferite stadii ale vieții mele.

Am „obținut” multe lucruri în viață – doar ca să descopăr că „nu asta era ceea ce căutam”.

Experimentând și explorând consecințele tuturor extremelor timp de mulți ani, am început să formulez concluzia finală. Vrei să afli care este ea?

Tocmai încerc să o exprim în această carte.

Este aceea de a trăi **conștient** și cu un **scop**. Scop care este compatibil cu Marele Plan – Scopul Întregului Univers.

Formularea PROPRIULUI tău scop, compatibil cu Marele Plan este lucrul cel mai important. Este de asemenea necesar să fii gata să-ți extinzi scopul de fiecare dată când înțelegi mai mult.

Te poți aștepta să obții ceva fără să știi ce este?

Numai după experimentarea existenței **în afara** corpului meu fizic, explorând „partea cealaltă” și misterele Conștienței Superioare, descoperind cu uimire Nimicul Singular, Originea și Scopul întregului Univers, numai atunci am înțeles că cea mai bună alegere pe care pot să o fac zi de zi este să trăiesc în corpul meu fizic.

Numai atunci am înțeles că **cea mai bună unealtă** pentru ca plătându și limitata mea Rațiune să exploreze întregul Univers este de fapt propriul corp fizic. Numai atunci am început să apreciez feedbackul și senzațiile pe care corpul meu le furnizează Rațiunii mele.

Numai atunci am observat că partea de Univers care este cel mai aproape de mine este propriul meu corp fizic.

Numai atunci am înțeles cât de multe pot învăța doar folosindu-mi Rațiunea pentru **a fi atent** la fenomenala gamă de senzații generate de propriul meu corp fizic.

Spre marea mea uimire, am descoperit că de fapt știam foarte puține despre propriul meu corp fizic. Nu numai că nu l-am făcut eu. Nici măcar nu puteam să proiectez conștient vreo parte a corpului meu. Nici măcar nu știam cum și de ce funcționează. Nu puteam nici măcar să controlez vreo funcțiune elementară de-a lui, nici vorbă de reparații! [12]

Să-ți explic ce vreau să spun. Imaginează-ți că ți-ai pierdut o mână. Știi cum să faci să crească la loc? (În cele din urmă, atunci când vom fi învățat destul – vom ști cum să ne reconstruim corpul după dorință. [1])

Am înțeles **cât de puțin cunoaștem** și că „savanții” noștri de pe Pământ *nici n-au început măcar să gândească* în direcția adevăratului progres (evoluția rațiunii individuale și a abilităților sale, către sentimente superioare).

Noi credem că suntem „avansați” sau „civilizați” – dar nu e adevărat de loc. Pe Pământ suntem **abia la baza** evoluției conștiente [1], urmând cele mai primitive instincte și ignorante doctrine în loc să ne urmăm rațiunea. Este tragic, dar cea mai mare parte a oamenilor de pe Pământ nici nu are măcar integritatea să recunoască asta.

Cea mai semnificativă schimbare în atitudinea mea a survenit atunci când am învățat **să apreciez** propriul meu corp ca o manifestare a Marii Rațiuni – ca un magnific, foarte sofisticat și foarte intim **dar** care să mă ajute (rațiunea mea individuală) la învățătura mea individuală.

Numai atunci am descoperit că cel mai bun învățător este de fapt **ÎN INTERIOR** – și a fost din totdeauna. Nu mai trebuie să mă minunez în fața diverselor credințe. **Eu știu**. Am căutat și am găsit.

Am învățat să-mi folosesc rațiunea și să am încredere în ea.

Poți să o faci și tu. Oricine are intenție și suficientă auto disciplină o poate face. Dar asta nu se va întâmpla de la sine. **Trebuie să năzuim către un progres conștient noi înșine.**

Te poți aștepta să progresezi fără să năzuiești către asta?

Numai după toate aceste descoperiri *în interiorul meu*, am început să recunosc ceilalți oameni ca Rațiuni Individuale cu Potențial Nelimitat.

Pe scurt, a sta în corpul fizic, a învăța din asta și de la Natura înconjurătoare cât de mult posibil este cea mai bună alegere pe care o putem face. Acesta este cel mai rapid mod de a progresa în Univers la stadiul nostru de evoluție. Ești de acord? Orice altă activitate, indiferent cât de fascinantă ar părea, este auxiliară.

Viața este cu adevărat o minunată ocazie de a ne dezvolta Rațiunea și în cele din urmă de a învăța **cea mai Mare Lecție dintre toate – cum să Iubim și să fim Iubiți.**

Îți poți imagina toți oamenii de pe Pământ adoptând acest punct de vedere?

Revenim iarăși la Libertatea de a Alege, nu-i așa?

Ajutând pe alții

Dacă îți place logica discursului meu, sunt șanse ca într-o zi să alegi să discuți asta și cu alți oameni.

Nu-ți imagina că ceea ce este perfect logic pentru tine – va fi logic și pentru ei.

Unii oameni își folosesc întreaga rațiune pentru a crea **bariere** care să blocheze orice altă înțelegere. Cu cât îi vom împinge pe acești oameni mai departe de „zona lor de confort”, cu atât mai „blocați” vor deveni.

De vreme ce trebuie să le respectăm Libertatea de a Alege – trebuie să le respectăm și punctul lor de vedere, chiar dacă este profund diferit de al nostru.

Ieri, la unul din seminariile pe care le țin cu regularitate, am întâlnit o doamnă care n-a răspuns la una din întrebările „ușoare” de la început, așa cum m-aș fi așteptat. (O casă se poate construi singură, fără ca nimeni să o proiecteze?)

Ea a ales să *creadă* că este suficient să aștepti casa să se construiască singură. Numai după ce am încercat să-mi continui explicațiile, am înțeles că ar trebui să **o las să aștepte**.

Ar fi fost o alegere foarte bună să spun: „*OK, hai să așteptăm, atunci – și vom vedea... doar nu ne grăbim, nu-i așa?*”

A-i lăsa pe oameni să experimenteze consecințele propriilor lor puncte de vedere este esențial pentru ca ei să învețe ceva.

Vei evita multă frustrare dacă te vei abține să încerci să explici ceva unor oameni care nu sunt încă gata să înțeleagă.

Încearcă să le pui o **întrebare** care îi va provoca să-și examineze propriul punct de vedere. E o metodă excelentă [11]. Dacă întrebarea ta este bine formulată – nici nu va mai trebui să mai aștepti vreun răspuns. O întrebare bine ținută și pusă la momentul oportun este aproape de neuitat – îl va sâcâi pe destinatar ani de zile – până când rațiunea sa va evolua suficient încât să dezvolte și să înțeleagă răspunsul. Oricum, formularea unor asemenea întrebări „de neuitat” este mult mai dificilă decât a face afirmații pe marginea subiectului, indiferent cât de avansat ar fi el.

În mod tipic, va trebui să „ascuți” cealaltă persoană cu grijă, să-i stabilești punctul de vedere punând câteva întrebări „preliminare”, înainte de a pune „întrebarea finală”. Această carte conține aproximativ 350 de întrebări, unele din ele într-o anumită ordine. Ești liber să alegi pe oricare și se pare cea mai potrivită sau să modifice pe oricare din ele pentru a se potrivi situației tale.

Cel mai important – trebuie să fii pregătit. **A-i face pe alții să GÂNDEASCĂ este mult mai dificil decât dezvoltarea propriei înțelegeri.** Pregătește-ți și repetă-ți „întrebările” dinainte.

Cu cât te înțelegi mai mult – cu atât mai dificil va fi să găsești oameni capabili să înțeleagă ceea ce încerci să spui, *direct*. Este ceva normal. Mulți oameni au observat asta înaintea ta.

Fiecare Rațiune Individuală evoluată care a trăit pe Pământ a ales să vorbească în „parabole” sau „întrebări” – pur și simplu fiindcă fără ele ceilalți oameni nu puteau înțelege nici măcar cele mai simple concepte.

În cele din urmă s-ar putea să ai de-a face chiar cu opoziție directă sau ridiculizare, chiar și din partea membrilor propriei familii...

„Marile Spirite s-au confruntat întotdeauna cu opoziția violentă a minților mediocre”, așa cum s-a exprimat Albert Einstein.

„Ciudate vremuri sunt acestea în care trăim, în care tineri și bătrâni sunt învățați la false școli. Iar singurul bărbat ce-ncearcă să spună adevărul e socotit pe loc un lunatic și un prost” – se tânguia Platon [11].

Nu-i poți învinovăți pe oameni că „nu sunt pregătiți” să vadă nevoia de a înțelege Scopul Universului. **Poți învinovăți un copil care n-a învățat încă să meargă?**

Oricum, mă întristează să văd oameni care au inteligență, dar **aleg să nu o folosească** pentru propriul progres.

Nici eu și nici nimeni altcineva nu poate face nimic. Oamenii au Libertatea de a Alege și noi trebuie să o respectăm.

A-i lăsa pe oameni să experimenteze consecințele propriilor lor puncte de vedere este esențial pentru ca ei să învețe ceva.

Încă un citat

„Dacă liderii tăi îți spun ‘Iată, Împărăția este în ceruri’, atunci păsările cerului vor ajunge acolo înaintea ta. Dacă ei spun ‘Este în mare’, atunci peștii vor ajunge înaintea ta. De fapt, Împărăția este ÎN INTERIOR...” [2]

Deci (din aceeași sursă)

*“Cel ce știe totul,
dar nu se cunoaște pe sine,
nu știe NIMIC...”*

DE CE nu și-a dat nimeni seama în ultimii 2000 de ani, care este adevăratul înțeles al acestui sfat? Ce este în neregulă cu omenirea de pe Pământ?

DE CE se comportă Rațiuni Individuale cu Potențial Nelimitat, ca o turmă de paraplegici mentali cu o inteligență schilodită și o imaginație constipată?

Ai vreo explicație?

Este...

...Libertatea lor de a Alege, nu-i așa?

Demonstrația

Știi cât fac $2 + 2$?

Fac **4** ?

Ești sigur?

Ești **SIGUR** că poți demonstra că

$2 + 2 = 4$?

Te rog **asigură-te** că poți **demonstra asta** înainte de a trece la pagina următoare.

I-o poți demonstra unui pui de găină?

Dacă rațiunea nu poate imagina posibilitatea sau scopul – nu mai e **nimic** de discutat. Nici măcar începutul unei discuții nu este posibil.

Dacă rațiunea nu poate înțelege analiza – nici o demonstrație nu este posibilă.

Singura cale de căutare și găsim a „demonstrației” – este să-ți dezvolti Rațiunea Individuală.

Dar nu acesta este chiar Scopul întregului Univers?

Alternativa la dezvoltarea Rațiunii este să rămâi prost.

Tu ce alegi?

Tom Chalko
Melbourne, Australia
10 decembrie 1999

Post scriptum

Îți mulțumesc pentru că ai acceptat provocarea de a citi această carte și de a face față numeroaselor provocări deliberate pe care ea le conține.

Deși cea mai mare parte a acestei cărți a fost scrisă în numai 7 zile, în timpul celei de-a 5-a săptămâni de post [12], ea conține rezumatul a mai mult de 40 de ani de gândire, visare, meditație, cercetare, greșeli, explorări și experimentări extreme, examinare a fiecărei doctrine și provocarea fiecărui profesor cu orice ocazie.

Ți-a stimulat imaginația? Te-a făcut să gândești? Cum îți place? Devine mai bună de fiecare altă dată când o citești? Feedbackul tău este întotdeauna binevenit. Vizitează-mă online la una din aceste adrese:

<http://TheFreedomForum.com> (discussion about this book),
<http://www.thiaoouba.com/> , **<http://sci-e-research.com/>**

și vezi ce altceva am ales să fac exercitându-mi propria Libertate de a Alege.

Voi face orice efort să citesc și să răspund comentariilor tale. Te rog, trimite-le online.

Cu Iubire și Lumină,
Tom Chalko

*“Omul există fizic
pentru unicul scop al dezvoltării spirituale...” [1]*

Bibliografie

- [1] M.Desmarquet, Thiaoouba Prophecy, Arafura Publishing, Australia 1997, ISBN 0 646 31 395 9 (<http://www.thiaoouba.com/mic.htm>)
- [2] Thomas, The Gospel of Thomas, The Book of Thomas, translated by M.W.Meyer, Vintage Books, Random House, NY, 1984, ISBN 0-394-74433-0
- [3] H. Saddhatissa, M.A., PhD., The Buddha's Way, G Allen & Unwin Ltd, London 1971, ISBN 0 04 294071 0
- [4] The Living Torah, translated by Aryeh Kaplan, Maznaim Publishing Corporation, NY, Jerusalem 1981
- [5] The New English Bible, Oxford University Press, Cambridge University Press, 1961
- [6] C.Tipping, Radical Forgiveness, Global 13 Publications Co., GA, USA, ISBN 1890412-03-1
- [7] Leo Tolstoy, The Kingdom of God Within You, University of Nebraska Press, Lincoln and London, 1984 (orig publ 1894) ISBN 0-8032-4411-8
- [8] Y.Chadha, Rediscovering Gandhi, Arrow, Random House, 1998, ISBN 0 09 979501 9
- [9] X7 reporting: A world within a world, Second Edition, Findhorn Press 1996, ISBN 1 899171 55X
- [10] K.G.Korotkov, Light after Life, Backbone Publishing House. NY 1996
- [11] Plato, The Dialogues of Plato, Britannica Great Books, Vol 7, ISBN 0-85229-163-9
- [12] T.J.Chalko, The Joy of Perfect Health (Self healing: what you need to KNOW), Scientific Eng. Research, Melbourne, Australia, 1995, ISBN 0 646 234307, (<http://www.thiaoouba.com/hom.htm>)
- [13] T.J.Chalko, Conscious control of bio-energy field, <http://www.thiaoouba.com/kirc.htm> , 1996
- [14] Bioresonant – scientific color stimulation <http://bioresonant.com/> , 1997-
- [15] R.A.Moody, MD, Ph.D., Life after Life - The

- Investigation of A Phenomenon - Survival of Bodily Death, Mockingbird Books, 1975, ISBN 0-89176-037-7
- [16] P.Davies, Superforce, Unwin Hyman Ltd, UK, ISBN 0-04-539006-I, 1984, reprinted 1985, 1986, 1989, 1990
- [17] Andreas Soderlund, Unpublished sayings, <http://bioresonant.com/andreas.html>
- [18] J. O'Conner, J. Seymour, Introducing Neuro-Linguistic Programming, 1993, Thorsons Pub; ISBN: 1855383446
- [19] T.J. Chalko, Bio-electrography , <http://www.thiaoouba.com/bio.htm>
- [20] T.J.Chalko, Is Chance or Choice the essence of Nature? (insight into physics of consciousness) NU Journal of Discovery, Vol 2, 2001, NUjournal.net/choice.html
- [21] T.J.Chalko, No second chance? Can Earth Explode as a result of Global Warming? NU Journal of Discovery, Vol 3, 2001, NUjournal.net/core.pdf

Mulțumiri

Doresc să-mi exprim recunoștința lui Margot de Jonge MSc BA MBA (Olanda) și Prof. Nicholas Haritos (Universitatea din Melbourne, Australia) pentru că au citit aces manuscris, au discutat conținutul său și mi-au furnizat comentarii valoroase și constructive. Le sunt recunoscător și lui Bo Szawloska pentru că mi-a atras atenția asupra exercițiului de la pagina 76 și lui Martin Shaldon pentru că l-a îmbunătățit.

De același autor

The Joy of Perfect Health (Self healing: what you need to KNOW), Scientific Eng. Research, Melbourne, Australia, 1995, ISBN 0 646 234307, (<http://www.thiaouba.com/hom.htm>)

Kako vidimo, beremo in izboljsamo avro, (în Slovenă) Zalozba ARA, 1999, ISBN 961-6005-30-8, cunoscută în Engleză ca “Aura lecture notes” <http://www.thiaouba.com/seeau.htm>

Cartea Libertatea de a Alege a fost tradusă și publicată în următoarele limbi:

1. Maghiară
2. Franceză
3. Rusă
4. Norvegiană
5. Gujarati (India)

Mai multe traduceri sunt în curs.